

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. 2
1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1931

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΣΤΑΜ. Π. ΚΑΨΑΝΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ 96
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΜΙΑ ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

Ο ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΑΗΣ ΑΠΕΘΑΝΕ

Κακή μοίρα έπληξεν δδυννηώς τὰ Κῦθηρα καὶ τοὺς Κῦθηριούς. Τὰν 25 Νοεμβρίου ὁ πολιτευτὴς Κυθάρων Σπυρίδων Στάης ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον μετὰ θαρρείαν ἀδόξω. Ὁ θάνατος τοῦ Σπυρίδωνος Στάη, ἐβύθησεν εἰς βαθὺ πένθος ἅπαναν τὴν Κυθηραϊκὴν παροικίαν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου μας διότι ἐν τῷ πρόσωπῳ τοῦ ἐκλιπόντος τὰ τε Κῦθηρα καὶ οἱ Κῦθηριοὶ διέβλεπον τὸν πραγματικὸν πατριώτην, τὸν ἐνδόξον Κῦθηριον, τὸν διοργάνωτον οὐπατριώτην οὕτως ὡς ἡ προδόνεια, ἡ εὐγένεια καὶ ὁ πόθος πρὸς τὸ πράττειν τὸ καλὸν εἶχεν ἐμυστεύσει εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Κῦθηριῶν ὅλων, ἀφ' ἑτέρως πολιτικῶν ὁρονημάτων, ἕνα ἀπερριπτόμενον καὶ μίαν βαθύτατην ἐκτιμῶν πρὸς τὸ πρόσωπόν του.

Ἡ δὲ αἰτία καὶ τὸ παρελθὸν τοῦ Σπυρίδωνος Στάη ὑπῆρξαν μετὰ ἐξόχων ὑπερδίων τὰς ὁποίας οὗτος προσέφερεν εἰς τὴν πατρίδα μας καὶ τοὺς Κῦθηριούς. Τοὺς ὁποίους ἐπὶ δεξιᾷ ἐστὼς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ἐπαίχιος ἀνεπροσώπωνεν.

Ἡ πολιτεία τὸν ἐτίμησε ἀναδείξασα αὐτὸν εἰς τὰ ἀνώτατα πολιτικὰ ἀξιώματα ἅπανα διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν του ἐλάμπρινε.

Οἱ Κῦθηριοὶ μνήμονες τῆς πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένης ἐκτιμῆσεως καὶ εἰς ἐνδειξὴν τῶν πρὸς τὸν ἐξοχὸν τοῦτον ἄνδρα αἰσθημάτων τῶν ποικιλοτρόπως ἐξεδήλωσαν τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ θλίψιν των.

Η ΚΗΔΕΙΑ

Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο δημοσίᾳ δαπάνῃ ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρότου). Πλήθος Κῦθηριῶν εἶχε κατακλύσει τὸν ναὸν καὶ τὴν πρὸ αὐτοῦ πλατείαν. Ἡ νεκρὸς ἀκολουθία ἤρχισε τὴν 27ν ἀκριβῶς ἀπογευματινὴν χοροστατούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Γρηγορίου. Μεταξὺ τῶν παρενθεθέντων ἦσαν, ὁ Ἀρχηγὸς τ. ὁ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Π. Τσαλδάρης, οἱ βουλευτὰ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος κ. Ἀλέξ. Παπαναστασίου, ὁ κ. Βοζίκης, ὁ πρῶν Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Λιδωρίκης, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Πολυγένης, ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἰαπωνίας, ὁ βουλευτὴς Κῦθῆρων κ. Παν. Τσιτσιλίας, τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια, τοῦ Κυθ. Συνδέσμου Ἀθηνῶν, Κυθ. Ἀδελφότητος Πειραιῶς καὶ Φιλελλαπιδ. Σολλόγου Κυθῆριων καὶ πλείστοι ἄλλοι.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀκολουθίας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Π. Τσαλδάρης καταθέτων στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάτος ἐξ ὀνόματος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ἐκ μέρους τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπευθύνω πρὸς τὸν πρὸ ἡμῶν νεκρὸν, τὸν Σπυρίδωνα Στάην τὸν ὕστατον ἀποχαιρέτησόν. Ὁ Σπυρίδων Στάης, διαρκῶς σχεδὸν ἀπὸ τοῦ 1892 ἐκλεγόμενος βουλευτὴς εἴτε ἐκ Κῦθῆρων, ὁπόθεν κατήγετο, εἴτε ἐκ τοῦ νομοῦ τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, τοῦ ὁποίου ταῦτα ἀπετέλεσα· βραδύτερον τμήμα, διήνυσεν τὸ πλεῖστον τοῦ βίου του καὶ τὸ κυριώτερον μέρος αὐτοῦ ἐν τῷ πολιτικῷ σταδίῳ, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀφιερῶσαι ἀτάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις, διαρκῶς ἀγωνιζόμενος εἴτε διὰ τοῦ λόγου, εἴτε διὰ τῆς γραφίδος εἰς τὰ ἐνδιαφέροντα τὸν δημόσιον βίον τῆς χώρας ζητήματα.

Ἐπίλεκτον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ σταδίου του μέλος τοῦ κόμματος τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὸς Χαριλάου Τρικοῦπη, καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τῶν κομμάτων τῶν δεινίστων πολιτικῶν ἀνδρῶν Γ. Θεοτόκη καὶ Δ. Γούναρη, διεκρίθη ἀείποτε εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας διὰ τὴν μαχητικότητα καὶ τὴν θέρμην μετὰ τῶν ὁποίων διεξήγε τοὺτους, καὶ τὴν θετικότητα ἐν τῇ διατυπώσει τῶν ιδεῶν του, ἀποτέλεσμα τῆς ἀπολύτου πίστεώς του εἰς τὰς ιδέας ὑπὲρ ὧν ἐμάχετο.

Ἐπιφανὴ καὶ διακεκριμένην φυσιογνωμίαν ἐν τῷ πολιτικῷ κόσμῳ συνεπέα τῶν ἀγῶνων του ὁποτελέσας ὁ Στ. Στάης ταχέια ἀνήλθεν εἰς τὰ ὑψατά τῆς πολιτικῆς ἀξιώματα καὶ κατ' ἐπανάληψιν μετέσχε τῶν ὑπὸ τὸν Γ. Θεοτόκην καὶ Δ. Γούναρη Κυβερνήσεων, κατὰ τὰς ὁποίας καὶ ἡ δράσις αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἱδιαίτερος αἰσθητὴ καὶ τὰ ἔργα του ἐν πολλοῖς προήγαγον τοὺς κλάδους εἰς τὰ ὑπουργεῖα, τῶν ὁποίων τῷ ἀνετίθη ἡ διαχείρισις. Διὰ στενῆς συνδεόμενης φιλίας μετὰ τοῦ δεινίστου ἰδρυτοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, καὶ ἀφοσιωμένος εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην, ὅπεσθι καὶ οὗτος ὅλας τὰς διώσεις τῶν ὑποφύων ἡμερῶν τοῦ προσφάτου παρελθόντος, ἀναγκασθεὶς καὶ τὴν Ἑλλάδα νὰ καταλείπη καὶ ἐν τῇ ξένῃ ἐπ' ἀρχετὸν νὰ βιώσῃ.

Ὁ θάνατος τοῦ Στ. Στάη στερεῖ τὴν Πατρίδα τέκνον τῆς ἐπιφανοῦς καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐνὸς τῶν ἐνθερμωτάτων καὶ τῶν μύλλον διακεκριμένων ἀγωνιστῶν του. Βαθύτατα συναισθανόμενον τὸ Λαϊκὸν κόμμα τὴν μεγάλην ταύτην ἀπώλειαν, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Στ. Στάη καταθέτει εὐλαβῶς ἐπὶ τῆς σοροῦ του στέφανον.

Ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τὸ ὁποῖον θὰ σὲ καλύψῃ καὶ ἀγῆρω ἡ μνήμη σου, Σπυρίδων Στάη.

Μετὰ τοῦτον ὁ κ. Διον. Πετοῦχειλος δικηγόρος καταθέτων στέφανον ἐκ μέρους τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς—Ἀθηνῶν εἶπε τὰ ἑξῆς.

Μεγάτιμε τῆς Πατρίδος Πολίτα καὶ ἐπίλεκτον τῶν Κυθῆρων τέκνον.

Πλήγμα δεινόν, συμφορὰν ἀληθῆ καὶ ἀνεπανόρθωτον ἀποτελεῖ ὁ πρόωρος καὶ ἀδόκητος θάνατός Σου διὰ τοὺς Κῦθηριούς. Ἀπώλειαν πραγματικὴν διὰ τὴν πατρίδα εἰς τὴν ὁποίαν πολυτίμους καὶ ἐξόχους προσέφερες ὑπηρεσίας κατὰ τὸ μακρὸν καὶ περὶλαμπρὸν πολιτικὸν Σου στάδιον, κενὸν δυσαναπλήρωτον διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον τοῦ ὁποίου ἐπίλεκτον ἀπετέλεσες μέλος.

Ἡ ὅλη σου σταδιοδρομία πολυτίμη συμπολίτα Σπύρε Στάη ἀπετέλεσεν ὑπόδειγμα χρηστοῦ καὶ ἐναρέτου ἀνδρὸς μετ' αὐτοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως ἀφιερῶσαντος ὁλόκληρον τὸν βίον του εἰς τὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν ὑρίστων τῆς χώρας συμφερόντων. Ἡ τελευταία θέλησίς Σου ἥτις ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς καθήκον ὅσον καὶ ἡ πρὸς Σὲ ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσίς μας δεσμεύει τὴν ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσίν μας ὅπως κατὰ τὴν ὑστάτην ταύτην στιγμὴν ἐξάρομεν ὡς ἐμπρόκει εἰς ἄνδρα ὡς Σὲ τὴν φαινήν Σου δρᾶσιν καὶ σταδιοδρομίαν.

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς—Ἀθηνῶν συντετριμμένη διὰ τὴν ἀπώλειάν Σου, καταθέτει πρὸ τοῦ σοροῦ Σου τὸν στέφανον τοῦτον εἰς ἐνδειξὴν τῶν πρὸς Σὲ αἰσθημάτων καὶ αἰδιόμου εὐγνωμοσύνης αὐτῆς.

Ὁ κ. Παγ. Στάθης δικηγόρος ἐνεργῶν κατ' ἐντολὴν τῆς Κοινότητος Κῦθῆρων καὶ τοῦ Κυθ. Συνδέσμου Κῦθῆρων ἀπεχαιρέτισε τὸν νεκρὸν διὰ τῶν ἑξῆς περὶόν.

Ἐνεργῶν κατ' ἐντολὴν δοθεῖσαν μοι τηλεγραφικῶς παρὰ τῶν ἐν τῇ νήσῳ μας Συλλόγων ἀπονέμω πρὸς Σὲ τὸν ἐξοχὸν ἄνδρα, τὸ ἐπίλεκτον τέκνον τῶν Κῦθῆρων τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν τῶν ἐν τῇ νήσῳ μας συμπολιτῶν Σου.

Ἡ Κοινότης Κῦθῆρων καὶ ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Κῦθῆρων μνήμονες τοῦ ὀφειλομένου πρὸς Σὲ σεβασμοῦ ἀντὶ στεφάνου ἐπὶ τῆς σοροῦ σου, προσέφερον διάφορα ποσὰ εἰς τὸ ἐν Κῦθῆροις φιλόπλοχον ταμεῖον ἢ Μυστιδιώτισσα εἰς μνήμην Σου βέλαιοι ὅτι ἡ ψυχὴ Σου σεπτὲ νεκρῇ θὰ εὐχαριστηθῇ ἀπολύτως διὰ τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως αὐτῶν.

Μετὰ τοῦτον ὁ κ. Ἀντ. Λεβούνης Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου καταθέτων στέφανον ἐκ μέρους τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου ἀνένημεν τὸν τελευταῖον χαιρετισμὸν διὰ συγκινητικωτάτων λέξεων.

Τέλος ὁ κ. Εὐάγ. Ζαντιώτης καταθέτων στέφανον ἐκ μέρους τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Κυθηρίων εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς :

«Ὁ φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος Κυθηρίων Ἀθηνῶν πρὸ τῆς σοροῦ τοῦ ἐπιλέκτου τέκνου τῶν Κυθηρίων καὶ ἐξόχου ἀνδρὸς πολλαπλὰς παρασχόντος εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ὑπηρεσίας τὸν στέφανον τοῦτον ἐκ φυσικῶν ἀνθέων κατατίθησιν εἰς ἔνδειξιν τῶν πρὸς τὸν θανόντα αἰσθημάτων του».

ΣΤΕΦΑΝΟΙ

Στεφάνους κατέθεσαν, τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν, ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύνδεσμος Κυθηρίων, ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς καὶ οἱ ἀδελφοὶ Τριφυλῆ. Ἐπίσης διάφοροι πλείστους σταυροὺς ἐκ φυσικῶν ἀνθέων.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Πλὴν τούτων οἱ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Κυθήροις Σύλλογοι ἐξέδωκαν τὰ ἑξῆς ψηφίσματα.

Ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ **Σπυρίδωνος Ἑμμ. Στάη** μέλους τοῦ Συνδέσμου καὶ ἐπιλέκτου τέκνου τῶν Κυθηρίων πολλαπλὰς παρασχόντος ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κράτος καὶ τὴν ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα

Ψήφισε

1) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τοῦ σοροῦ τοῦ μεταστάντος ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου.

2) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν αὐτοῦ ὁλόκληρον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς ἔνδειξιν ἐκτιμῆσεως.

3) Νὰ διαβιβασθῶσι πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συνδέσμου. καὶ

4) Νὰ ἐπιδοθῇ ἀντίγραφο τοῦ παρόντος ψηφίσματος πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Νοβρίου 1931

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Α. ΛΕΒΟΥΝΗΣ Γ. ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς - Ἀθηνῶν

Ψήφισμα

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς—Ἀθηνῶν συνελθὼν ἑκτάκτως ἐπὶ τῷ σκληρῷ καὶ ἀπροσδοκῆτῳ θανάτῳ τοῦ διακεκοιμένου συμπολίτου μας καὶ ἐπιφανοῦς πολιτευτοῦ ἀειμνήστου Σπυρίδωνος Στάη, τοῦ προσεγεγόντος ὑψίστας καὶ ἐξόχους ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα κατὰ τὸ μακρὸν πολιτικὸν του στάδιον, ἐξυψώσαντος καὶ τιμήσαντος τὸ Κυθηραϊκὸν ὄνομα, πολυειδῶς δὲ καὶ πολυτρόπως ἐξυπηρετήσαντος τὰ τοπικὰ τῆς νήσου μας συμφέροντα, μνήμον τῶν ἐξόχων τούτου ὑπηρεσιῶν

Ἐψηφίσατο

1) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος ὁλόκληρον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μετὰ τῆς παροικίας τῶν Κυθηρίων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

2) Νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ στέφανον ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος.

3) Ἀντὶ ἐπικηδείων, οὓς ὁ μετριοφρων ἐκλιπὼν συμπολίτης μας κατὰ τελευταίαν θέλησιν του ἀπέκλεισεν, νὰ τελέσῃ ἡ Ἀδελφότης πολιτικὸν μνημόσυνον εἰς μνήμην αὐτοῦ εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐξαρθῶσιν αἱ σπάνιαι ἀρεταὶ δι' ὧν ἐκοσμεῖτο ὁ ἐκλιπὼν ἐπιλέκτος συμπολίτης μας καὶ ἡ περιλάμπρος πολιτικὴ σταδιοδρομία αὐτοῦ.

4) Νὰ διακοπῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ δεκαήμερον.

5) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία αὐτῆς ἐπὶ τριήμερον.

6) Νὰ ἐπιδοθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα παρὰ τοῦ Προεδρείου τῆς Ἀδελφότητος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου μας καὶ.

7) Νὰ Δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 25 Νοεμβρίου 1931

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Α. Μ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ ΣΤΑΜ. Π. ΚΑΨΑΝΗΣ

Ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Κυθήρων

Ψήφισμα

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Κυθήρων συνελθὼν σήμερον τὴν 25ην Νοεμβρίου 1931 εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Ἐπιτίμου αὐτοῦ Προέδρου καὶ Πολιτευτοῦ Σπυρίδωνος Στάη, ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀντιπροσωπεύσαντος τὴν Νῆσον, ἐπανειλημμένως διατελέσαντος Ὑπουργοῦ καὶ μεγάλης προσεγεγόντος ὑπηρεσίας εἰς τὴν μικρὰν καὶ τὴν μεγάλην Πατρίδα :

Ψήφισε

1) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος.

2) Ν' ἀνασιτῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τριήμερον εἰς ἔνδειξιν πένθους.

3) Νὰ τελέσῃ ὁ Σύνδεσμος μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάντος.

4) Νὰ σταλῶσι συλλυπητήρια γράμματα εἰς τὴν οἰκογένειαν Στάη.

5) Ν' ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν του εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συνδέσμου.

6) Ν' ἀναλάβῃ ὁ Σύνδεσμος ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν λοιπῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων, τὴν πρωτοβουλίαν ἐνεργείας Παγκυθηραϊκῶν ἐράνων διὰ τὴν ἀνάγεσιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ μεταστάντος εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως καὶ.

7) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
ΣΠ. ΣΤΑΘΗΣ Ε. ΦΑΤΣΕΑΣ

ΠΟΙΟΣ Ο ΣΠΥΡ. ΣΤΑΗΣ

Ὀλίγα περὶ τῆς ζωῆς καὶ δράσεως τοῦ μεταστάντος ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν ἐφημ. «Καθημερινήν» τῆς 26 Νοεμβρίου 1931 παρὰ τοῦ κ. Β. Μαρζινέζου ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

Ὁ Σπυρίδων Στάης τοῦ ὁποῖου μετὰ θλίψεως ἀληθοῦς παρακολουθήσαμεν τὴν κηδείαν, ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἐγκρίτων μελῶν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἐν ἣ ἀπο μακρῶν ἐτῶν πολλαχῶς καὶ ἐπαξίως ἔδρασεν.

Εἶχεν ἐγκαταλίπει τὰ διδασκαλικά ἔδρανα ἀπὸ ἐτίμης διὰ φιλοπόνοῦ καὶ φιλοτίμου δράσεως ὡς Καθηγητῆς τῶν Μαθηματικῶν, ὅτε ἐστράφη εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον. Καὶ γενόμενος ἀπὸ τοῦ 1892 βουλευτῆς Κυθηρίων διὰ πρωτοφανοῦς πλειονοψηφίας, ἐτάχθη ἐκ πεποιθήσεως εἰς τὰς πολιτικὰς τάξεις τοῦ μεγάλου καὶ ἀλησιμονήτου τῆς Χώρας πολιτικοῦ, Χαριλάου Τρικοῦπη ἐνστερνισθεὶς τὰς ὕμεις πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ μεγάλου ἐκείνου κόμματος, ἀφοσιωθείς δ' ἐξ ὅλης ψυχῆς εἰς ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν καὶ κατὰ τοὺς δυσχρήστους ἐκείνους χρόνους καθ' οὓς καὶ ἡ ὀξύτης τῶν πολιτικῶν παθῶν ἐπλήρου ἀσφυκτικῶς τὴν πολιτικὴν ἀτμόσφαιραν.

Ὁ Στάης ὡς πολιτευόμενος δὲν ἐβράδυνε ν' ἀποβῇ ὡς ἐκ τοῦ εὐθέως χαρακτήρος αὐτοῦ καὶ τῶν πρὸς τὸν ἐκλογικὸν αὐτοῦ σύλλογον εὐλιχνῶν ὑπηρεσιῶν εἰς ἄκρον δημοφιλῆς, ἀνυψωθείς ὡς πολιτικὸς παράγων προσεχούσης γραμμῆς καὶ ἐν αὐτῇ τῷ Νομῷ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Ὁ Στάης δὲν ἐλησμόνησε τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ προέλευσιν. Ἠκολούθησε οὖτοι τὸν διάδοχον τῆς πολιτικῆς ἐκείνης, καταλαβὼν καὶ εὐλόγως ἐπίσημον θέσιν ἐν τῷ Θεοτοκικῷ κόμματι. Παρὰ τούτου ἐτιμῆθη ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ ὁποῖου ἐπεδείχθη ζήλον ἀληθῶς ἐνθουν, ἀναδειχθεὶς καλλίτερος Ὑπουργὸς, ἀμνηστὸν πόνους καὶ μόχθους ὡς ἀνώτερος τοῦ Κράτους λειτουργὸς ἐπ' ἀγαθῷ καὶ προκοπῇ τοῦ διαπεπιστευμένου αὐτῷ ἔργου, τοῦ ὁποῖου τὴν ὑψηλὴν ὄντως ἀποστολὴν καὶ διακονίαν ἐν τῇ Πολιτείᾳ εἴλετο καὶ ἄλλος καλῶς κατενόει. Ἡτύχησε δὲ μετ' ἀόκνου ζήλου ἐργασθεὶς μετὰ ἄλλων νὰ πλουτίσῃ τὴν χώραν διὰ τῆς ἀνεγέρσεως εἰς τὰς ἐπαρχίας διδασκαλῶν ὁμοτύπων πρὸς στεγασιν ἀξιοπρεπῆ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Συγγροῦ. Τοσοῦτ' ἔδωκεν ἡ δρᾶσις του ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ ἀπεδείχθη ἐπωφελὴς καὶ τελεσφόρος ὥστε τῷ ἀνετέθῃ καὶ πάλιν ἡ Διεύθυνσις αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἡ πολιτικὴ πείρα ἦν ἐκτίσαστο ὁ Στάης ἐν τοῖς κοινοῖς ἀναστρεφόμενοις τὸν ἔφερε βραδύτερον ἐπὶ Γούναρη καὶ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὅμοια ἐπιδείξαντα καὶ ἐν ταύτῃ πολιτικῇ χαρίσματα, διότι ἡ διάνοια αὐτοῦ δὲν ἦτο περιορισμένη, ἀλλ' ἐπέξετείνεται εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως. Ἐδρα δημιουργικῶς, ἔδρα φιλοτίμως ἔδρα, δυνάμεθα εἰπεῖν, παραδειγματικῶς δι' ὃ καὶ ἐκλήθη βραδύτερον εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν Μακεδονίας.

Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἡ διέπουσα τὰς τύχας τῶν ἀνθρωπίνων Κλειθρὸ ἀπέκλειεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς πολιτικοῖς τὴν θύραν τοῦ Κοινοβουλίου δὲν ὄκνεε δημοσιογραφικῶς νὰ κατέρχεται εἰς διαφόρους πολιτικὰς συζητήσεις καὶ ἐπὶ θεμάτων ἑπὶ οἰκονομικῶν.

Ὁ Στάης οὕτω καταλίπει ἱστορίαν. Διάνοια διανυγῆς καὶ πολυχρηδῆς, φιλοπονία ζηλευτῆ, εὐστάθεια πολιτικῶν ἀρχῶν, παρρημιώδης, μάλιστα δὲ πάντων χαρακτηρ, τὸ ἐπιφρονώτερον τοῦτο ὅπερ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ ἀνθρώπος ἀγαθὸν, διέκρινον τὸν ὅλον βίον αὐτοῦ ἰδιωτικὸν τε καὶ δημόσιον.

Εὐλόγως οὖτοι ἡ ἡμετέρα κοινωνία, ἐν ἣ καὶ τὸ «Λαϊκὸν Κόμμα» ἀπολέσαν διὰ τοῦ θανάτου τούτου, ἐν τῶν ἐγκριτοτέρων μελῶν αὐτοῦ, προσεπεμφαν εὐλαβῶς βαρυνάγουσιν τὸν Σπυρίδωνα Στάην εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν.

Ἐνινώσεις τοῦ μηνὸς

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Με ἀληθῆ κατάπληξιν ἐπληροφόρηθημεν τὴν ἀπόφασιν περὶ καταργήσεως τοῦ Γυμνασίου τῆς Νήσου μας. Ἠλπίσαμεν πάντοτε ὅτι ἡ ἰδιάζουσα θέσις τῆς νήσου μας καὶ τόσο ἄλλοι ἰδιαίτεροι λόγοι οὕτινες εὐρὺς ἀνεπτύχθησαν πρὸς τοὺς ἀρμοδίους θὰ ὤθουν τοὺς εἰς ἀναθεώρησιν τῶν σκέψεων τῶν ὥστε νὰ μὴ λάβωσιν αὐταὶ τὴν μορφήν ἀποφάσεως. Δυστυχῶς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον δὲν ἠθέλησαν νὰ παρατηρήσωσιν ἀπώτερον τῶν τοίχων τοῦ γραφείου τῶν καὶ οὕτω :

Τὸ Γυμνάσιον Κυθήρων τοῦ ὁποίου ἡ ἱστορία καὶ τὸ παρελθὸν ἀποτελοῦσι τίτλον τιμῆς διὰ τὴν νήσον μας, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐμορφώθησαν οἱ πλείστοι τῶν κατεχόντων σήμερον περίβλεπτον θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ συμπολίται μας, τὸ Γυμνάσιον διὰ τὸ ὁποῖον οἱ συμπολίται μας τοῦ ἔξωτερικοῦ, μνήμονες τῶν πρὸς αὐτὸ ὑποχρεώσεων τῶν ἀνήγειραν διὰ τοῦ ὀβολοῦ τῶν ὡς τέμενος ἱερὸν χάριν τῆς Κυθηραϊκῆς ἐκπαιδεύσεως μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, ὑπέστη τὴν τύχην καὶ ἄλλων Γυμνασίων τοῦ Κράτους, κατηργήθη διότι ἐσχάτως παρατηρεῖται «ὕπερτροφία» ἀποφοίτων Γυμνασίου.

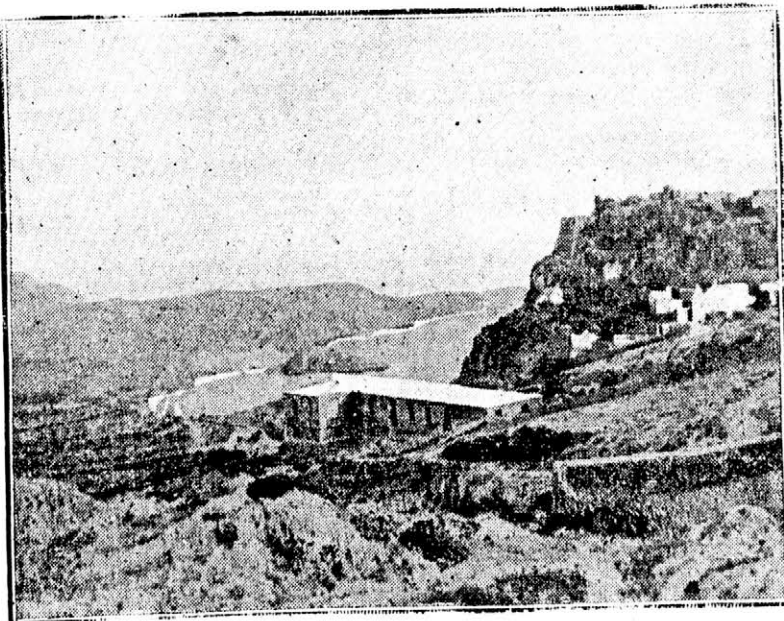
Ἡ ἀνυχολόγητος αὕτη ἐνέργεια τοῦ Κράτους, καταδικάζουσα τὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου μας εἰς τὴν ἀγραμματοσύνην, καὶ δημιουργοῦσα προνόμιον τὴν ἐκπαίδευσιν μόνον διὰ τοὺς πλουσίους δὲν κατέστη δυνατόν ν' ἀποτραπῇ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὰ ἔντονα διαβήματα τῶν διαφόρων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ὁργανώσεών μας, καὶ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἐν τῇ Νήσῳ.

Καὶ μετὰ τὴν κατάργησιν, ἐφ' ὅσον αὐτὴ θέλει κατ' οὐσίαν πραγματοποιηθῇ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου, δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ σταματήσωσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν Σωματείων μας καὶ αἱ διαμαρτυρίαι αὐτῶν πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς. Ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἀσφαλῶς θέλει δημιουργήσει ἀτμόσφαιραν εἰρηστικὴν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν Κυθηρίων διὰ τῆς ματαιώσεως τῆς περὶ καταργήσεως ἀποφάσεως.

AUDIATOR ET ALTERA PARS

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενη φίλη συνάδελφος «Κυθηραϊκή» εἶχε τὴν πατριωτικὴν πρωτοβουλίαν νὰ ὑποβάλλῃ ἐρώτημα πρὸς τοὺς «προέχοντας εἰς τὰς παντοίας

ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς καὶ τῆς κοινωνίας τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ», συμπολίτας Ἀθηνηνῶν, σχετικὸν μετὰ τὴν μελετωμένην ἔνωσιν τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων Ἀθηνηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰς ἓν τοιοῦτον. Ἐπικροτοῦμεν τὴν προσπάθειαν ταύτην τῆς συναδέλφου καὶ ἐκφράζομεν πρὸς αὐτὴν τὰ συγχαρητήριά μας πιστεύοντες ὅτι ἡ ἔρευνά τῆς θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς εὐρύτεραν συζήτησιν τοῦ ἀκανθώδους, πλέον, ζητήματος τῆς ἐνώσεως, μετὰ τῶν διαφόρων συμπολιτῶν μας καὶ θὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐξαγωγήν πορίσματος δικαιολογούντος τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην λύσιν

Τὸ Γυμνασιακὸν μέγαρον καὶ ἡ περὶ αὐτὸ μαγευτικὴ ἀπόψις.

(ΦΟΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΕΚΔΟΘΗΣΜΕΝΟΝ ΔΕΥΚΩΜΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ Κ. ΣΠ. ΣΤΑΘΗ)

ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος.

Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὅμως ἡ φίλη συνάδελφος, νὰ ὑποδείξωμεν εἰς αὐτὴν μίαν παρὰλειψιν τῆς, θέτουσαν ἐκ προοιμίου ἐν ἀμφιβάλλῃ τὴν ἀξίαν τοῦ προκείμενου ἐκ τῶν ἀπαντήσεων πορίσματος. Ἐνῷ τοῦτέστιν διὰ τοῦ ἐρωτήματός της ἐπιδιώκει τὴν συγκέντρωσιν ἀπαντήσεων καὶ γνωμῶν τῶν συμπολιτῶν μας περὶ τοῦ ἐὰν συμφέρει ἢ οὐ ἡ ἔνωσις τῶν Σωματείων Ἀθηνηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀποφεύγει νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην καὶ ἐνός, ἔστω, ἐκ Πειραιῶς συμπολίτου πολὺ μᾶλλον ἐφ' ὅσον ἡ ἔνωσις θὰ γίνῃ μόνον, καὶ διὰ τῆς συγχωνεύσεως καὶ τοῦ Πειραιῶς Σωματείου. Τονίζομεν τὴν παρὰλειψιν ταύτην διότι δι' αὐτῆς ἀντιβαίνει πρὸς τὸ λογικὸν ἀξίωμα τὸ ἐμποδίζον τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως πρὸ τῆς ἀνακρίσεως ἀμφοτέρων τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποτιμῶνται οἱ Κυθηριοὶ τοῦ Πειραιῶς μετὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἀναμφισβητήτως καὶ προέχοντες εἰς τὰς παντοίας ἐκδηλώσεις τῆς Κυθηραϊκῆς ζωῆς κ.λ.π.

Ἡ ἔνωσις τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων

Ἠχοῖσεν κατ' αὐτὰς καὶ πάλιν ἡ κίνησις μετὰ τῶν διαφόρων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Σωματείων διὰ τὴν ἔνωσιν αὐτῶν εἰς ἓν τοιοῦτον. Ὁ Φίλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος Κυθηρίων, ὡς γράφομεν εἰς ἄλλην σελίδα, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας παρελθόντος μηνὸς ἐν τακτικῇ συνελεύσει τῶν μελῶν τοῦ συνεζήτησε τὴν περὶ ἐνώσεως πρότασιν, ὁ Κυθ. Σύνδεσμος Ἀθηνηνῶν δι' ἐγγράφον τοῦ ἐκάλεσε τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα πρὸς συνέχισιν τῶν διαπραγματεύσεων ἡ δὲ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς ἀπήντησεν ὅτι τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν λοιπῶν συμβουλίων δεχομένη προθύμως τὴν συζήτησιν.

Τὴν ὅλην κίνησιν ταύτην παρακολουθεῖ καὶ ὁ Κυθηραϊκὸς τύπος, δικαίως ἄλλως τε, προκειμένου περὶ ζητήματος οὐχὶ μικρᾶς σημασίας. Παρ' ὅλον ὅμως τοῦτο ὁ «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ» παραβλέπων τὴν διδομένην εἰς αὐτὸν εἰκαζομένην ἵνα ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ κοίτης κατὰ τὸ ποσόγραμμά του τὴν συντελουμένην ζύμωσιν, περιορίζεται ἀπλῶς εἰς τὴν διατύπωσιν εὐχῶν πρὸς τὴν καταρτισθησομένην ἐπιτροπὴν ὑπὲρ ἐνδοδόσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ πρόσδοκον καὶ προκοπὴν τοῦ νέου Σωματείου, ἐὰν τοῦτο ἰδρυθῇ. Εἰς τὴν παρέκκλισιν ταύτην ἀπὸ τοῦ προγράμματός μας ἠναγκάσθημεν μετὰ πολλῆς λύπης μας νὰ φθάσωμεν διότι ἐδιδάχθημεν ἐκ τοῦ ἐγγύς παρελθόντος ὅτι ἡ διατύπωσις εἰληκρινῶς καὶ πατριωτικῆς γνώμης ἱκανῆς νὰ δώσῃ

ἀφορμὴν εἰς τὴν πλατυτέραν ἔρευναν τῶν σχολῶν τοῦ μελετωμένου νέου Σωματείου καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τρόπων ἐξασφαλιστικῶν τῆς μακροζωίας αὐτοῦ θεωρεῖται ἐκ τῶν προτέρων ὡς ἀντίδρασις.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ δώσωμεν τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς χαρακτηρίσωσιν ὡς ἀντιδρώντας, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὸ συνταχθεῖς ἡμῶν νέον σωματεῖον, ἐὰν τοῦτο ἰδρυθῇ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δράσις του δικαιολογήσῃ ἑμῶν.

ΚΑΙ ΟΛΙΓΗ...ΔΥΣΟΣΜΙΑ

Περιῆλθεν εἰς γνώσιν μας ὅτι εὐφροῖμοι συμπολίται μας ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ τῷ ψευδῇ καὶ ἀνυποστάτῳ ἐπιχειρηματίᾳ ὅτι ἀντιδρῶμεν κατὰ τῆς ἐνώσεως τῶν Σωματείων περιέρχονται τὰ καταστήματα καὶ οἰκίας τῶν διαφόρων συμπολιτῶν μας συμβουλευόντες τὴν ἐπιστροφὴν καὶ ἐξόντωσιν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος». Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ γνωρίσωμεν εἰς τοὺς δράστας τῆς πατριωτικῆς (!) ταύτης

[Συνέχεια εἰς τὴν Σελ. 27]

Ἡ μεγάλη ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἔτυ-
χεν τὸ πρῶτον φύλλον μας ὑπὸ τῶν
Κυθηρίων καὶ τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητή-
ρια τῶν συμπολιτῶν διὰ τὴν ἀριτίαν ἀπὸ
ἀπόψεως ἐμφανίσεως καὶ περιεχομένου
ἐκδόσιν, ἔπεισαν ἡμᾶς ὅτι ἡ προσπά-
θειά μας ἔτυχεν τῆς γενικῆς ἐπιδιοκιμα-
σίας, ἐβεβαιώθημεν ὅτι ἡ κυκλοφορία
περιοδικοῦ μεταξὺ τῶν τόσον προηγμέ-
νων συμπολιτῶν μας, περιοδικοῦ ἀπο-
βλέποντος εἰς ὑψηλότεραν ἀποστολὴν
τοῦ ἀποκλειστικοῦ δημοσιογραφικοῦ ὄρ-
γάνου ἥτο ἀνάγκη τὴν ὁποίαν εἴμεθα
ὑπερήφανοι ὅτι, ἐν χαλεπαῖς ἡμέραις, ἱ-
κανοποιήσαμεν. Βεβαίως τὰς εὐμενεῖς
κρίσεις τῶν ἀναγνωστῶν καὶ συνδρομη-
τῶν μας δὲν ὀφείλομεν εἰς τὴν ἐμφάνι-
σιν τοῦ φύλλου ἀπλῶς ἀλλὰ ὥς ἐπὶ τὸ
πολὺ ἢ μᾶλλον κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν
συνεργασίαν τῶν πολυτίμων συνεργατῶν
μας τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ μόνον
ὑπῆρξαν οἱ μαγνήται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἠλκύσαν μὲ τὴν μεγάλην ἐπιβολὴν καὶ
δυνάμιν τῶν τοῦ ἐπαίνου καὶ τὰ συγ-
χαρητήρια παντὸς Κυθηρίου ἀναγνώ-
σαντος τὸ πρῶτον φύλλον μας. Εὐχαρι-
στοῦντες θερμῶς πάντας τοὺς τιμήσαν-
τας ἡμᾶς διὰ τῆς προθύμου ἀποδοχῆς
τοῦ φύλλου μας καὶ τῆς ὑποστηρίξεως
τῆς διὰ τοῦτο ἐπιδιωκομένης πατριωτι-
κῆς προσπάθειας, διὰ τὰ εἰλικρινῆ τῶν
συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐκδόσει μας καὶ
τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Συνεργάτας μας,
διὰ τὴν Συνεργασίαν τῶν, δίδομεν πρὸς
τοὺς ἀναγνώστας καὶ συνδρομητάς μας
τὴν ὑπόσχεσιν καὶ πάλιν ὅτι διὰ τῆς κα-
τὰ μῆνα βελτιώσεως τοῦ φύλλου μας
καὶ τῆς δημοσιεύσεως ἐξαιρετικῆς ὕλης,
θὰ καταστήσωμεν τὸν «Κυθηραϊκὸν
Κήρυκα» μικρὰν Κυθηραϊκὴν Ἐγκυκλο-
παίδειαν, διὰ τὴν ὁποίαν παρέχει ἀπὸ
τοῦδε ἐγγύησιν ἡ συνδρομὴ καὶ συνερ-
γασία τῶν πολυτίμων συνεργατῶν καὶ
ἐπιλέκτων συμπολιτῶν μας.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν περικοπὰς
συγχαρητηρίων ἐπιστολῶν τινῶν.

Φίλε κ. Καψάνη,

Διὰ τὴν ὥραϊαν ἐκδοσὶν τοῦ «Κυθ. Κή-
ρυκος» σὰς συγχαίρω θερμὰ καὶ εὐχομαι,
ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐκδοσις τόσον καλὴ
καὶ εἰς ἐμφάνισιν καὶ εἰς περιεχόμενον ἐπ'
ἀγαθῷ τοῦ τόπου μας.

Με ἀγάπην
ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ
Γυμνασιάρχης

Φίλε κ. Σ. Καψάνη,

Ἐκ χαρακτῆρος λάτρεως πάσης εὐγενοῦς
προσπαθείας, ὥς ἡ ἐν προκειμένῳ ὑμέτερα
σπεύδω νὰ Σᾶς συγχαρῶ διὰ τὴν πατριωτι-
κὴν πρωτοβουλίαν Σας, τῆς ὁποίας τοὺς πολ-
υτίμους καρποὺς προβλέπω πλουσίους.

Ἐπιθυμῶ δὲ νὰ Σᾶς βεβαιώσω ὅτι θὰ
εἶμαι εὐτυχὴς ἂν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθενῶν
μου δυνάμει, κατορθώσω νὰ συνεισφέρω
ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, διὰ τὴν εὐδωσίαν

τοῦ ὥραϊου σκοποῦ τὸν ὁποῖον διὰ τῆς ἐκ-
δόσεως τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» ἐπιδιώ-
κετε.

Μετὰ φιλικῶν χαιρετισμῶν
ΕΥΑΓ. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

Φίλε κ. Καψάνη,

..... Τὸν σκοπὸν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἐπι-
δοκιμάζω κατ' ἀρχὴν ἀνεπιφυλάκτως καὶ
εὐχομαι εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας του.
Τὸ ἔργον εἶναι ὁμολογουμένως δύσκολον· ἐκ-
τός ἀπὸ τὰς τοπικὰς δυσχερείας, θὰ ἀντιμε-
τωπίσετε καὶ τὴν σημερινὴν παγκόσμιον οἰ-
κονομικὴν δυσπραγίαν. Ἀλλ' ἔχω τὴν πε-
ποιθήσιν ὅτι συγκεντρώνετε ὅλα τὰ ἀπαιτού-
μενα ἐφόδια διὰ νὰ ὑπερνικήσετε τὰς δυσκο-
λίας καὶ νὰ εὐδοκίμησῃ τὸ περιοδικόν Σας.

Με φιλικοὺς χαιρετισμοὺς καὶ
ἐγκαρδίους εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ἐ-
πιτυχίας τοῦ ἔργου Σας.

ΙΩΑΝ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ
Δικηγόρος

Ἀγαπητέ Σταμάτη,

..... Σὲ συγχαίρω θερμῶς διὰ τὴν ἀπρο-
δόκητον τελειότητα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ πε-
ριοδικοῦ. Εἶναι ἀνωτέρα τῶν προσδοκιῶν
ὅλων. Ἐδῶ δὲ ἐσχηματίσθη ἡ ἀρίστη ἐντύ-
πωσις διὰ τὸ περιοδικόν. Καὶ ἀπὸ ἀπόψεως
ὕλης ὅμως εἶναι ἀριτερον....

Με ἀγάπην
ΘΕΟΔ. Π. ΑΡΩΝΗΣ

Ἐν Πύλῳ 3 Νοεμβρίου 1931

Φίλε κ. Σταμ. Π. Καψάνη,

Μετὰ χαρὰς ἔλαβον τὸ πρῶτον φύλλον
τοῦ ἀξιολόγου καὶ συμπαιδοῦς περιοδικοῦ
Σας ὁ «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ» καὶ μετ' ἀπλη-
στίας ἐνδιέτρεψα εἰς τὰς σελίδας του.

«Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα» λέγουν οἱ Γάλ-
λοι, λοιπὸν καὶ ἀπὸ τὴν πλουσίαν ὕλην καὶ
ἀπὸ τὴν διάταξιν αὐτῆς καὶ ἀπὸ τὸν ὥραϊον
χάρτην καὶ τὴν ἐτι ὥραιότεραν ἐμφάνισιν
δικαιολογεῖται ἡ πρόβλεψίς μου ὅτι τὸ πε-
ριοδικόν Σας προώριστα σπουδαίως νὰ συμ-
βάλλῃ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀραίας νή-
σου Κυθήρων...

Εὐχομαι καὶ πάλιν αἰσίαν καὶ λαμπρὰν
τὴν σταδιοδρομίαν του παρακαλῶ δὲ ὅπως
δεχθῇτε καὶ αὐτὴς τὴν διαβεβαίωσιν τῆς
πρὸς ὑμᾶς ἰδιαιτέρας μου τιμῆς καὶ ἐκτιμῆ-
σεως μεθ' ὧν διατελῶ

Ὑμέτερος
Ν. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ
Διτῆς Ὑποκαταστήματος
Τραπεζῆς Ἀθηνῶν

Ἀξιότιμε κ. Καψάνη,

Αὐτὴ τῇ στιγμῇ ἔλαβα ἀπὸ τὸν κ. Ἀρ-
νὴ τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κή-
ρυκος». Σᾶς συγχαίρω τόσον γιὰ τὴν ἐμφά-
νισιν ὅσον καὶ γιὰ τὸ περιεχόμενον..

.... Θέλω νὰ σᾶς συγχαρῶ γιὰ τὴν πρω-
τοβουλίαν σας νὰ ἐκδώσῃτε τὸ Κυθηραϊκόν
τοῦτο περιοδικόν καὶ νὰ Σᾶς εὐχηθῶ ἀπὸ
καρδιάς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐγγενοῦς σκοποῦ
Σας.

Ἡ ἀπόφασίς δεικνύει τὰ πλούσια πατριω-
τικά σας αἰσθήματα διὰ ὁποῖα σᾶς βεβαι-
ῶ ἰδιαιτέρως μὲ συγκινεῖν καὶ ἐρχεται νὰ ἐπι-

βεβαιώσῃ ὅλα τὰ καλὰ καὶ τιμητικὰ λόγια
ποῦ πάντοτε ἀκούω γιὰ τὸ ἄτομόν Σας.

Ἡ ἐκδοσις περιοδικοῦ σοβαροῦ τώρα μά-
λιστα ὅπου εὐρύνεται ἡ τάξις τῶν διανοου-
μένων Κυθηρίων ἦταν ἀπαραίτητη.

Λίστετε ἓνα μέσον ἐπικοινωνίας μεταξὺ
τῶν συμπατριωτῶν μας καὶ παρέχετε ἐπίσης
τὸ μέσον εἰς ὅσους θέλουν καὶ μποροῦν νὰ
ἐκθέσουν τὰ πορίσματα κάθε μελέτης ἢ ἐρ-
γασίας σχετικῶς μὲ τὸ νησί μας τὸ ὁποῖον,
ὡς καλῶς γνωρίζετε, ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστη-
μονικῆς ἐρεύνης μᾶς παρουσιάζεται παρθέ-
νον,

Γιὰ ὅλα αὐτὰ ὅχι μόνον ἄξιος ἐπαίνων
εἴσθε ἀλλὰ καὶ εὐγνωμοσύνης.

Με πατριωτικὰ αἰσθήματα καὶ τιμῇ
Ε.Μ. ΦΑΤΣΕΑΣ
Δικηγόρος

Ἐν Λεχαίνᾳ 12 Ν)βρίου 1931

Ἀγαπητέ μου φίλε,

Ἐλαβον χθὲς τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ πε-
ριοδικοῦ «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ» καὶ ἰδοκί-
μασα ἀληθῶς ἐξαιρετικὴν χαρὰν ὅταν εἶδον
ὅτι τοῦτο ἐκδίδεται τῇ πρωτοβουλίᾳ Σου καὶ
ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν Σου.

Σὲ συγχαίρω ἀγαπητέ μου ἐγκαρδίως δι-
ὅτι ἡ μεγάλη Σου ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσις πρὸς
τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα Σοῦ ἐνέπνευσε τὴν
εὐγενῆ ἀπόφασιν παρὰ τὸ πολυάσχολον τοῦ
δικηγορικοῦ Σου ἐπαγγέλματος, τῆς ἐκδόσε-
ως ἑνὸς τόσον πολυτίμου διὰ τὰ τοπικὰ συμ-
φέροντα τῶν Κυθήρων περιοδικοῦ. Εὐχομαι
ἐγκαρδίως ὅπως ἡ εὐγενὴς Σου αὕτη προ-
σπάθεια ἐκτιμωμένη δεόντως τύχῃ τῆς ἀμερί-
στου καὶ θερμῆς ὑποστηρίξεως παντὸς Κυ-
θηρίου, ἴνα οὕτω δι' αὐτῆς φθάσῃ πολλὰ τα-
χέως εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν τόσον
ποθητῶν σκοπῶν Σου, τῆς προόδου καὶ εὐη-
μερίας τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος.

Με ἀπειρὴ ἀγάπην
ΒΑΣ. Μ. ΚΑΡΑΤΖΑΣ
Εἰρηνοδίκης

Ἀλεξάνδρεια 20 Νοεμβρίου 1931

Φίλε κύριε Καψάνη,

Μετ' εὐχαριστήσεως ἔλαβα τὸ πρῶτον
φύλλον τῆς αὐτῆς ἐκδομένης ἐφημερίδος
Σας «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ», δεχθῆτε δὲ δι'
αὐτὸ τὰ συγχαρητήριά μου, συγχρόνως δὲ εὐ-
χομαι εὐδωσίαν τοῦ ἔργου Σας καὶ πραγμα-
τοποιήσιν τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ προγράμματος
Σας, ἐκ τῶν ὁποίων βεβαίως πολλὰ θὰ ὀφε-
ληθῇ καὶ ἡ γεννέτερά μας ἰδιαιτέρως δὲ τὸ
μικρὸν ἀλλὰ θαυμαστὸ χωριὸν μας Καραβάς.

Διατελῶ μετ' ἀγάπης
ΧΡΙΣΤΟΦ. ΚΡΙΘΑΡΗΣ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Ν. ΚΑΨΑΝΗΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 197

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ:

2 - 4 Μ.Μ.

Νέα από τὸ Νησί

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

Ὅπως ἐγγράφομεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ Γυμνασιακοῦ Μεγάρου ἀνεβλήθησαν διὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον κατὰ παρακλήσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἵνα οὕτω καταστήθῃ δυνατόν νὰ παραστοῦν εἰς αὐτὰ καὶ οἱ ἀρμόδιοι τοῦ ἄνω ὑπουργείου. Ἰνα λοιπὸν μὴ μείνῃ τὸ κτίριον ἀχρησιμοποίητον μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπεφασίσθη νὰ ἀρχίσῃ ἐντὸς αὐτοῦ ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων ψαλλομένου ἀπλοῦ ἀγιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τούτων. Ὅντως δὲ τὸ ἀπόγευμα τῆς 25ης Ὀκτωβρίου παρουσία τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων τῆς Νήσου, — ἐκ τῶν ὁποίων οἱ τοῦ τέως Δήμου Ποταμίων προσήλθον ἐν σώματι — τῶν Ἀρχῶν, τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν καὶ πλήθους κόσμου ἐψάλη ἁγιασμός εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν διαλέξεων τοῦ νέου κτιρίου μετὰ τὸν ὁποῖον ὁ γυμνασιάρχης κ. Σπ. Στάθης ἐξεφώνησεν συγκινητικώτατον λόγον ἐξιστορήσας δι' ὀλίγων τὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Γυμνασίου καὶ τῆς ἀνάγκης ἀνεγέρσεως κτιρίου καὶ ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην πάντων πρὸς τοὺς ἰδρυτὰς τοῦ γυμνασίου, τοὺς συνδρομητὰς τοῦ ἀνεγειρομένου μεγάρου καὶ τοὺς ὑποστηρίζοντας ἐν γένει τὸ ἱδρυμα, τὸ ὁποῖον προωροῦνται νὰ δημοσιουργήσῃ διὰ τὴν Νήσον μας μίαν καλύτεραν αἰῶνα. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς τελετῆς τῇ προτάσει τοῦ κ. Στάθης ἀπεστάλησαν συγχαρητήρια καὶ εὐχαριστήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὰς Κυθηραϊκὰς Ἀδελφότητες τοῦ ἔξωτερικοῦ. Μετὰ ταῦτα προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά καὶ ἡ σεμνὴ τελετὴ ἔληξεν μετὰ τὰς ἐνθουσιωδαστέρας ἐκδηλώσεις τῶν παρευρεθέντων διὰ τὴν ἀρίστην κατασκευὴν καὶ μεγαλοπρεπὴ ἐμφάνισιν τοῦ ἀνεγειρομένου μεγάρου. Ἡ δὲ ἀπὸ τῆς 28ης παρελθόντος Ὀκτωβρίου τὸ σχολεῖον στεγάζεται εἰς τὸ νέον κτίριον.

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ
ΛΛΟΥ
ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΚΥΘΗΡΑ. Τὴν χαρὰν τῶν συμπολιτῶν μας διὰ τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων ἐντὸς τοῦ ἀνεγειρομένου Γυμνασιακοῦ μεγάρου ἀτυχῶς ἐξηφάνισεν ἀποτόμως ἡ ἐντελὴς ἀπρόοπτος καὶ ξαφνικὴ πληροφορία περὶ ἐπικειμένης καταργήσεως τοῦ Γυμνασίου μας. Ἡ εἰδησις αὕτη γνω-

σθεῖσα τὴν 1ην Νοεμβρίου καὶ βασιζομένη εἰς ἰδιωτικὰς μὲν, ἀλλ' ἀπολύτως ἐξηκριβωμένας πληροφορίες, διεδόθη ἀστραπιαίως καὶ εἰς τὰ πλεον ἀπόκεντρα χωρία τῆς Νήσου, προκαλέσασα, ὅχι μόνον τὴν βαθεῖαν καὶ εἰλικρινὴ θλίψιν πάντων τῶν κατοίκων ταύτης διὰ τὴν μελετωμένην κατάργησιν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξέγερσιν τούτων διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιδεικνυομένην πρὸς τὰ Κύθηρα ἀστοργίαν.

Τὴν ἐπομένην 2αν Νοεμβρίου καὶ περὶ ὥραν 10ην π. μ. τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐν Κυθήροις «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» συνεκροτήθη ἐν Χώρα συλλαλητήριον ἐγκρίναν διὰ βοῆς τὴν ἀποστολὴν τηλεγραφικῶς πρὸς τοὺς ἀρμοδίους ψηφισμάτων διαμαρτυρίας κατὰ τῆς μελετωμένης καταργήσεως καὶ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ Γυμνασίου. Τὰ ψηφίσματα ταῦτα ἀπεστάλησαν ἀμέσως πρὸς τοὺς κ. κ. Πρωθυπουργὸν, ὑπουργὸν Παιδείας, ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, Νομάρχην, Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν καὶ Λέσχην Φιλελευθέρων πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ ἄλλα Κυθηραϊκὰ Σωματεῖα ἀπηύθυναν συγχρόνως τηλεγραφικὰς διαμαρτυρίας. Πλὴν τούτων παρεκλήθησαν καὶ τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Κυθηραϊκὰ Σωματεῖα, ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Νέας Ὑόρκης» καθὼς καὶ διάφοροι ἐπιφανεῖς Κυθηριοὶ νὰ διαμαρτυρηθῶσιν ἐντόνως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ καταβάλουν κάθε προσπάθειαν ἵνα ἀποσβεσθῇ ἡ κατάργησις τοῦ Γυμνασίου. Εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἐνεργειῶν τούτων συνετάθη καὶ τὸ κάτωθι ψήφισμα, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη ὑπὸ πάντων τῶν λοιπῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων τῆς Νήσου, πλὴν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ τὸ ὁποῖον ἀποσταλὲν τηλεγραφικῶς ἐπεδόθη καὶ ἐγγράφως εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένους.

Τὸ ψήφισμα εἶχεν οὕτω:

Οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων τῆς Νήσου Κυθήρων ἐκπροσωποῦντες τὴν ὁμόθυμον γνώμην τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ, πληροφορηθέντες τὴν μελετωμένην κατάργησιν τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων.

Ψ Η Φ Ι Ζ Ο Υ Σ Ι

1) Διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἐπιδιωκόμενην κατάργησιν τοῦ ἰδρύματος οὐδαμῶθεν δικαιολογουμένην.

2) Παρακαλοῦσι τὰς Αὐτῶν ἐξοχότητας κ. κ. Πρωθυπουργὸν, ὑπουργὸν Παιδείας ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, τοὺς βουλευτὰς κ. κ. Δ. Μαρσέλον καὶ Π. Τσιτσιλιαν, τὸν κ. Νομάρχην Ἀττικοβοιωτίας, τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τὸν κ. Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Β' Ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας καὶ πάντα ἀρμόδιον νὰ ἐπέμβωσιν πρὸς ἀποσόβησιν τῆς μελετωμένης καταργήσεως τοῦ Γυμνασίου καὶ καταδίκης τῆς προοδευτικῆς νήσου μας εἰς μαρasmus

καὶ στασιμότητα, καθόσον λόφω τοῦ ἀγόνου τῆς Νήσου καὶ τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς συνθέσεως δὲν δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ ἄλλος τύπος σχολείου ἐκτὸς τοῦ κλασσικοῦ Γυμνασίου.

3) Ἀναθέτουσιν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Κυθήρων τὴν ὑποβολὴν τοῦ παρόντος ὅπου δεῖ καὶ τὴν ἀγρυπνον παρακολούθησιν τοῦ ζητήματος.

Ἐν Κυθήροις τῇ 2 Νοεμβρίου 1931

Οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων.

Κυθήρων Ν. Βαρυπάτης, Μυλοποτάμου Γ. Κοντὸς, Φοιλικιανίων Γ. Κασσιμάτης, Μυτάτων Μ. Φυρὸς, Καραβᾶ Α. Διακόπουλος, Φρατσίων Ἰ. Κασσιμάτης, Βιαραδίκων Α. Κοντολέων, Καβουνιάδων Π. Κυριάκης, Κοντολιανίων Π. Κασσιμάτης, Λογοθετιανίων Π. Κανέλλης, Ἀρωνιαδίκων Ε. Μαγονέζος, Μυοτιδίων Β. Κασσιμάτης Λειβαδίου, Ἐμμ. Τζάννης, Γερακαρίου Α. Σουρῆς.

Ἀφ' ἐτέρου τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Κυθηραϊκῶν Σωματείων εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθησαν τὰ κατὰ τὸ Γυμνάσιον συνεσκέφθησαν καὶ κατήχησαν ἐπιτροπὴν ἐκ μελῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν τριῶν Σωματείων, ἥτις παρουσιασθεῖσα εἰς τοὺς ἀρμοδίους τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας διεμαρτυρήθη διὰ τὴν κατάργησιν καὶ ἐξήχησε τὴν διατήρησιν τοῦ Γυμνασίου, ἀναπτύξασα καὶ τοὺς λόγους οἵτινες ἐπιβάλλουν τὴν διατήρησιν τούτου. Εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιεύομεν τὰς ἐνεργείας τῶν Σωματείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἀτυχῶς παρὰ τὰς συντόνους ταύτας ἐνεργείας τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀποφασίσαν νὰ καταργήσῃ τριάκοντα πέντε Γυμνάσια περιέλαβε καὶ τὸ ἰδικὸν μας εἰς τὸν πίνακα τῶν ὑπὸ κατάργησιν τοιούτων μετατρέπον τοῦτο εἰς Ἡμιγυμνάσιον. Εὐτυχῶς ἡ κατάργησις δὲν πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν ἀμέσως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου καὶ ἕως τότε φρεσικὰ πολλὰ εἶναι δυνατόν νὰ μεσολαβήσουν ἀποτρέποντα τὸ ἀπειλούμενον ἀδίκημα.

X.

ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Τὴν 10ην Νοεμβρίου καὶ κατὰ τὴν 4ην πρωϊνὴν ὥραν ἐσημειώθη εἰς Κύθηρα σεισμικὴ δόνησις ἐλαχίστης μὲν διαρκείας ἀλλ' ἄρκετὰ αἰσθητῇ.

ΑΠΟΣΠΑΣΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ

Ὁ καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν τοῦ ἡμιγυμνασίου Ποταμοῦ κ. Ἀγρίοπουλος διὰ διαταγῆς τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἀπεσπάσθη εἰς τὸ Γυμνάσιον Κυθήρων.

[Συνέχεια εἰς τὴν Σελ. 25]

ΟΙ ΚΥΘΗΡΑΙΟΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΜΑΣ

Τὰ ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις ἔδρευοντα Κυθηραϊκὰ Σωματεῖα ἔδωσαν νέον σημεῖον τῆς ἀγαστῆς συμποίας καὶ ζηλευτῆς συνεργασίας των, κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Νοέμβριον, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων. Τὴν 2αν Νοεμβρίου τηλεγράφημα ἐκ Κυθήρων πρὸς τὰς διαφόρους ὁργανώσεις μας μετὰ τὴν τραγικὴν αὐτόχρημα πληροφορίαν τῆς μελετωμένης καταργήσεως τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων ἐκάλει ταῦτα εἰς συλλογικὸν διαβήμα πρὸς τοὺς ἀρμοδίους διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς ἀπειλουμένης ἀδικίας κατὰ τῆς νήσου μας, διὰ τοῦ ἐξῆς περιεχομένου :

«*Λαὸς νήσου διαμαρτυρούμενος μελετωμένην κατάργησιν Γυμνασίου Κυθήρων «ὀφειλομένην» εἰς λόγους προσωπικοῦς «καὶ μὴ δικαιολογουμένην» ὑπηρεσιακῶς «παρακαλεῖ» διαμαρτυρηθεῖτε ἐντόνως «ὑπερμαχοῦντες» δίκαιον προοδευτικῆς «νῆσου καταδικαζομένης» αἰωνίαν στασιμότητα. Πρόεδρος κοινότητος Κυθῆρων Νικ. Βαρυπάτης, Πρόεδρος Κυθ. «Συνδέσμου» Αντ. Χάρος, Γραμ. Ἑμμ. «Φατάας».*

Συνεπεῖα τοῦ τηλεγραφήματος τούτου τὰ συμβούλια τοῦ Κυθ. Συνδέσμου Ἀθηνῶν, Κυθ. Ἀδελφότητος Πειραιῶς καὶ Φιλεκπαιδευτικῶν Συλλόγων Κυθηρίων Ἀθηνῶν συνήλθον καὶ συνεσχέφθησαν περὶ τῶν ἐνδεικνυμένων μέτρων καὶ τῆς πορείας τὴν ὁποίαν ὠφείλουν ταῦτα ν' ἀκολουθήσωσι διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἐνέργειάν των. Κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τὴν ἐπομένην 3 Νοεμβρίου ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν τριῶν Σωματείων ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Ἰωαν. Κοντολέοντος, Θ. Τριφύλλη καὶ Π. Μαλάνου διὰ τὸν Κυθ. Σύνδεσμον Ἀθηνῶν, Λιον. Πετροχείλου καὶ Στ. Καψάνη διὰ τὴν Κυθ. Ἀδελφότητα Πειραιῶς καὶ Εὐαγ. Ζαντιώτη, Α. Στρατηγοῦ. Ἑμμ. Κοντολέοντος καὶ Ἑλένης Καρύδη διὰ τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον Κυθηρίων Ἀθηνῶν μετέβη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἵνα παρουσιασθῇ πρὸς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὁμως ἀπουσιάζοντος ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ, διότι τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ χώραν ἡ σύσκεψις τῶν μελῶν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, προσέφυγεν πρὸς τοὺς κ. κ. Κακοῦρον, Λέφαν, Λαμπαδάριον καὶ Γ. Καψάλην μέλος τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, πρὸς οὓς ἐξέθεσε τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους τὸ Γυμνάσιον Κυθήρων πρέπει νὰ διατηρηθῇ καὶ τὴν ἀδικίαν τὴν προσγινομένην εἰς τὴν νήσον μας διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς περὶ καταργήσεως ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀτυχῶς ὁμως πάντες ὡς ἀπὸ συμφώνου ἀπεκαρδίωσαν τὴν ἐπιτροπὴν φέροντες ὡς γεγονὸς πλέον ὅτι τὸ Γυμνάσιον Κυθήρων κατηργήθη μετὰ τεσσαράκοντα ἄλλων τοιούτων διαφόρων ἐπαρχιῶν.

Ὁ κ. Γ. Καψάλης μέλος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀπαντῶν εἰς ὑπαινιγμὸν τῆς Ἐπιτροπῆς εἶπεν ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ Γυμνασίου μας δὲν γίνεται διὰ λόγους οἰκονομίας ἀλλὰ διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ παρατηρουμένη ἐσχάτως «ὑπερτροφία» ἀποφοίτων τοῦ Γυμνασίου. Τὰ πολλὰ Γυμνάσια, ἐπεῖπεν, δημιουργοῦν θεσιθῆρας τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζομεν πῶς πρέπει νὰ ἱκανοποιήσωμεν.

Κατόπιν καὶ τῆς τελευταίας ταύτης ἀπαντήσεως ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Κυθ. Ὁργανώσεών μας ἀπογοητευθεῖσα διὰ τὰς ἐνεργείας τῆς, πρὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου καὶ μετὰ νέαν σύσκεψιν τῶν μελῶν αὐτῆς ἀπεφάσισε τὴν ὑποβολὴν ὑπομνήματος πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὅπερ καὶ ὑπεβλήθη πρᾶγματι συνταχθὲν εἰς πολλὰ πρωτότυπα μετὰ τὸ ἀκόλουθον περιεχόμενον :

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- 1) ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
- 2) ΤΗΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΑΘΗΝΩΝ
- 3) ΤΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Πρὸς

Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον

Ἀθῆνας

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Πρὸ δεκαετίας ἰδρύθη ἐν Κυθήροις Γυμνάσιον, ἐν ᾧ ἐφοίτησαν ἄχρι τοῦ δευτέρου χιλίου Κυθηριοὶ νέοι καὶ τοὺ ὁποῖον ἡ λειτουργία ὑπῆρξεν λίαν εὐεργετικὴ διὰ τὸν τόπον μας, καθόσον παρεσχέθη εἰς τοὺς Κυθηρίους, τοὺς ῥέποντας φύσει πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐν γένει σπουδῇ τῶν γραμμάτων, ἡ εὐχέρεια νὰ ἀποκτήσωσιν εὐκόλως τὴν ἐγκύκλιον μόρφωσιν πρὸς συνέχισιν τῶν περαιτέρω σπουδῶν των καὶ ὡς ἐφόδιον διὰ τὴν ἐν γένει ἐπαγγελματικὴν των ἐξέλιξιν.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία τοῦ Γυμνασίου εἰς τὸν τόπον μας ἐπλήρωσε πραγματικὴν καὶ σπουδαίαν τὸν ἀνάγκην διότι οἱ Κυθηριοὶ λόγῳ τοῦ βραχέδους καὶ ἀγόνου τῆς νήσου μας δὲν ἐπιδίδονται εἰς τὴν Γεωργίαν ἢ κτηνοτροφίαν ἀλλ' εἰς τὰ γράμματα, φύσει δὲ ἐργατικοὶ καὶ φιλοπρόοδοι ἐμφοροῦνται καὶ ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς μεταναστεύσεως, δι' ὅπερ καὶ χιλιάδες συμπολιτῶν μας εἰσὶν ἐγκατεσπαρμένοι ἀνὰ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ὅπου μεταβαλίνοντες μορφωμένοι καὶ οὐχὶ ἄξεστοι, ὡς ἄλλοι μετανάστες, καθίστανται στοιχεῖα προόδου καὶ εὐμερίας. Τοσοῦτ' ὃ' εὐεργετικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐγκύκλιος μόρφωσις δι' αὐτοὺς ὥστε εἰς ἐνδείξιν εὐγνωμοσύνης ἀπέστειλον ἱκανὰ χρη-

ματικὰ ποσὰ διὰ τῶν εἰσφορῶν δὲ τούτων ἐκτίσθη μέγαρον ἐν Κυθήροις ἐν ᾧ ἔστεγάσθη τὸ Γυμνάσιον.

Ἐνῷ δὲ τοσαῦτα ἀπέδωκεν εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα ἡ λειτουργία τοῦ Γυμνασίου ἐν Κυθήροις, ἐν τῷ ὁποίῳ φοιτοῦσι καὶ σήμερον ὑπερεκατὸν μαθηταὶ καὶ μαθήτρια ἱκανοὶ νὰ δικαιολογήσωσι τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ σὺν τῇ καταργήσει καὶ ἄλλων Γυμνασίων μελετᾷ τὴν κατάργησιν καὶ τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων. Ἡ τοιαύτη πληροφορία, ὡς εἰκόσ, ἀνεστάτωσε κυριολεκτικῶς τὴν νῆσον μας καθόσον θίγονται ζωτικώτατα ταύτης συμφέροντα, ἐνῷ σπουδαιότατοι λόγοι συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ. Διότι σὺν τοῖς ἄλλοις ἡ νῆσός μας διέπεται καὶ ὑπὸ ἰδιαίτερων συνθηκῶν ὡς πρὸς τὴν συγκοινωνίαν καὶ ἐπικοινωνίαν μετ' ἄλλων μερῶν, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων οὐτε εὐκόλος, οὐτε προσιτὴ εἶναι ἡ παρακολούθησις παρὰ τῶν Κυθηρίων νέων Γυμνασιακῶν σπουδῶν εἰς ἕτερα Γυμνάσια.

Εἰς ταῦτα δὲ πάντα δέον νὰ προστεθῇ ὅτι οἱ Κυθηριοὶ δὲν εἶναι θεσιθῆραι καὶ συνεπῶς τὸ πτυχίον τοῦ Γυμνασίου δὲν ἀποκτᾷ διὰ τὸν σκοπὸν τούτου ἀλλ' ὅπως εὐρύνωσι τὰς γνώσεις των καὶ καλλιεργήσωσι τὸ πνεῦμα των διὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ σταδιοδρομίαν αὐτῶν.

Δι' ὅπερ, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι καταργουμένου τοῦ Γυμνασίου μας καθίσταται ἀνεφικτός ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Κυθηρίων καὶ δι' ἐκείνων οἵτινες δὲν διαθέτουν τὰ οἰκονομικὰ μέσα ἀποτρέψετε τὴν λήψιν παρομοίας ἀποφάσεως ἣτις θὰ ἐπληττε ζωτικώτατα συμφέροντα τῆς νήσου μας, καταδικάζουσα τοὺς Κυθηρίους εἰς τὴν ἀμάθειαν.

Εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ δικαία αὕτη παράκλησις τῶν Κυθηρίων οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε προσφεύγων εἰς τὰς ἀρχάς δι' ἱκανοποίησιν προσωπικῶν ἀξιώσεων καὶ ἀπαιτήσεων ἀλλὰ μόνον ὅπως συντρέξωσι ταύτας θέλει τύχει τῆς δεοῦσας προσοχῆς καὶ ἀντιλήψεως.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς καὶ ὑπολήψεως.

Διὰ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Α. Λεβούνης Γ. Κατούλης

Διὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς — Ἀθηνῶν

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Δ. Πετροχείλος Σταμ. Καψάνης

Διὰ τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον Κυθηρίων Ἀθηνῶν

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Ε. Ζαντιώτης Α. Στρατηγός

Ἀτυχῶς ὁμως καὶ παρὰ ταῦτα ἡ ἀπόφασις τῆς καταργήσεως ἐλήφθη καὶ οὕτω τὸ Γυμνάσιον Κυθήρων, διὰ τὸ ὁποῖον τόσην ὑπερηφάνειαν δικαίως ἠσθάνετο πᾶς Κυθηριὸς ἐνδιαφερόμενος πραγματικῶς διὰ τὰ Κυθῆρα, ἀπὸ τοῦ προσεχούς Σεπτεμβρίου θ' ἀνήκῃ πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διὰ τῆς δράσεώς του συνέγραψε τὴν καλλιτέραν ἱστορίαν.

Τὴν περὶ καταργήσεως τοῦ Γυμνασίου ἀπόφασιν ἐγνώρισεν δι' ἐγγράφου τῆς ἡ «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς» πρὸς τὸν Πρόεδρον Κοινότητος Κυθηρών καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Κυθήρων.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 8 παρελθόντος μηνὸς ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Κορνάρου ἀρ. 4 Α. Γυμνάσιον Θηλέων συνήλθον τὰ μέλη τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κυθηρίων Ἀθηνῶν εἰς τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν ἵνα συζητήσωσιν περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου ἰδρύσεως ἐνὸς καὶ μόνου Κυθηραϊκοῦ σωματείου διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων.

Ἀρχομένης τῆς Συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἀναφέρει δι' ὀλίγων ποῖος ἔκαμε τὴν πρότασιν περὶ ἐνώσεως τῶν Σωματείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τὰς γενομένας μέχρι σήμερον διασκέψεις, τὰς ἀποφάσεις τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν καὶ τέλος ἐρωτᾷ τὴν συνέλευσιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου προκαλῶν συζητήσιν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς ἰδρύσεως τοῦ νέου Σωματείου.

Ὁ κ. Θ. Στρατηγὸς κατ' ἀρχὴν φαίνεται διστακτικὸς διὰ τὴν μελετωμένην ἔνωσιν φοβούμενος μήπως ἡ συγχώνευσις τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου εἰς τὰ ἄλλα σωματεία ἐμποδίσῃ τούτον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν δι' οὓς συνέστη. Ἀναφέρει δι' ὀλίγων ποῖα αἷτια καὶ τίνες ἀφορμαὶ ἠνάγκασαν τοὺς νέους Κυθηρίους τῶν Ἀθηνῶν νὰ ἰδρῦσιν τὸ τρίτον σωματεῖον τῶν, ἐρευνᾷ τοὺς σκοποὺς τῶν λοιπῶν Σωματείων, τοὺς ὁποίους εὐρίσκει διαφόρους τῶν σκοπῶν τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου καὶ τέλος ἐρωτᾷ τὸ Προεδρεῖον μὲ ποίαν ἐντολὴν προήλθεν τὸ Συμβούλιον εἰς διαπραγματεύσεις περὶ διαλύσεως τοῦ Συλλόγου, ἐπίσης δὲ μὲ ποίαν ἐντολὴν τὸ θέμα τοῦτο φέρεται πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν συνέλευσιν καὶ ἂν τυχὸν ἐδραμεύθη τὸ Συμβούλιον κατὰ τὰς συζητήσεις τῶν ἐπιτροπῶν μὲ τοὺς κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντας ὅρους τῆς μελετωμένης ἐνώσεως.

Ἀπαντῶν ὁ κ. Εὐάγγ. Ζαντιώτης (Πρόεδρος) λέγει ὅτι προήλθεν εἰς συνεννοήσεις διότι ἐπείσθη ἐκ τῶν, μετὰ τῶν λοιπῶν συμβουλίων, συζητήσεων ὅτι τὴν ἔνωσιν ὑπεγόρευεν τὸ συμφέρον τῶν Κυθηρίων, ἐφ' ὅσον δὲ ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος σκοπὸν ἔχει, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἄλλως. Πάντως διὰ τῶν συζητήσεων κατ' οὐδὲν ἐδραμεύσαμεν τὴν Γεν. Συνέλευσιν ἢ ὁποῖα δύνανται ν' ἀποφασίσῃ ὡς νομίζει συμφερότερον τροποποιήσῃ καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων τῶν λοιπῶν Σωματείων ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν. Ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου μας δὲν ὑφίσταται κίνδυνος νὰ ἐξαφανισθῇ οὐ-

τος μετὰ τὴν ἔνωσιν, ἀφοῦ κατ' αὐτὴν θὰ ὑφίστανται ἐπιτροπαὶ καθορίζουσαι τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τοῦ Σωματείου ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν του.

Ὁ κ. Σταμ. Καψάνης, ἀπορεῖ πῶς θὰ ἐκλέγονται αἱ ἐπιτροπαὶ αὐταὶ καὶ πῶς θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ θέλησις αὐτῶν ἀφοῦ οὐδὲν περὶ ἐπιτροπῶν ἀπεφασίσθη κατὰ τὰς συζητήσεις τῶν συμβουλίων, πέραν τῆς ἐκλογῆς ἐπὶ συμβουλίων ἐκ Πειραιῶς καὶ ἐπὶ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τοὺς ὁποίους δυνατόν νὰ μὴ ὑπάρχουν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. Εὐάγγ. Ζαντιώτης λέγει ὅτι τοῦτο θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὸ καταστατικόν.

Ἡ Συνέλευσις παρακαλεῖ τὸ Συμβούλιον κατὰ τὴν καθάρτησιν τοῦ καταστατικοῦ νὰ ἀποδώσῃ προσοχὴν εἰς τὴν κατοχύρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου διὰ τῆς ἐξευρέσεως τρόπων ἀσφαλιζόντων τὴν ἀκώλυτον ἐκπλήρωσιν αὐτῶν, τοῦτο δὲ νὰ τεθῇ ὡς προϋπόθεσις τῆς συγχωνεύσεως τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. Θ. Στρατηγὸς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἔδρας λέγει ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ συζήτησις περὶ δύο ἐδρῶν, διότι τότε θὰ ὑπάρχωσιν ἀσφαλῶς δύο Σωματεῖα ἀφοῦ δύο διάφορα Πρωτοδικεῖα θὰ ἐγκρίνωσιν τὸ καταστατικὸν καὶ θὰ ὑπάρχουν ὡς ἐκ τούτου δύο ἀποφάσεις ὁρίζουσαι ἔδραν τοῦ νέου Σωματείου τὰς Ἀθήνας καὶ ἔδραν ἐπίσης τὸν Πειραιᾶ. Εἰς ποῖον μέρος θὰ γίνῃ ἡ ἔδρα δὲν τὸν ἐνδιαφέρει, ἀφίνει τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ὁ κ. Γ. Λευθέρης λέγει νὰ γίνῃ, ἐὰν εἶναι δυνατόν ἡ ἔδρα ἐκ περιτροπῆς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ καθ' ἑκαστον ἔτος.

Τέλος ἡ Συνέλευσις ἀποφαινεται ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ μία ἔδρα εἰς Ἀθήνας.

Ὁ κ. Γ. Γλυτσὸς ἀπακροῦει τὸν τίτλον «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» καὶ προτείνει νὰ ἐξευρεθῇ ἄλλος τοιοῦτος νέος ἐφ' ὅσον νέον θὰ εἶναι τὸ Σωματεῖον.

Ἐν τέλει ἡ Συνέλευσις δίδει ἐντολὴν εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον νὰ προσβῇ εἰς διαπραγματεύσεις περὶ τῆς ἐνώσεως μετὰ τῶν λοιπῶν Σωματείων ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς κατοχυρώσεως τῶν σκοπῶν τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου μετὰ τὴν συγχώνευσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τίτλου νέου διὰ τὸ νέον Σωματεῖον, ἔδραν δὲ τὰς Ἀθήνας.

ΠΕΝΘΗ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΛΛΙΓΕΡΗΣ

Τὴν 24 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν Ἀντώνιος Καλλιγέρης.

Ὁ μεταστάς ἐξημέρισε Πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος ἐν Σμύρῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἔχαιρε δὲ μεγίστης ἐκτιμήσεως παρὰ τῷ ἐκεῖ ὁμογενεῖ στοιχείῳ.

Ἀμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ συνήλθεν εἰς ἑκτακτον συνέδριον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου ὅπερ ἐξέδωκε τὸ ἐξῆς ψήφισμα:

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν συνέληθον εἰς ἑκτακτον συνέδριον ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ προώρου θανάτου τοῦ Ἀντωνίου Καλλιγέρῃ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ, παρασχόντος πολυτίμους ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατριδα μας καθὼς καὶ τοὺς συμπατριώτας μας ὡς Πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Σμύρνης καὶ ὡς ἄτομον.

ΨΗΦΙΣΕΙ

1) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου.

2) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ ὁλόκληρον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς ἐνδειξιν ἐκτιμήσεως.

3) Νὰ ἐξάρῃ τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος μέλους τι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4) Νὰ διαβιβασθῶσι πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος τὰ συλληπητήρια τοῦ Συνδέσμου, καὶ

5) Νὰ ἐπιδοθῇ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Εἰς τὴν σορὸν τοῦ μεταστάντος Ἀντιπροέδρου κατετέθη στέφανος ἐκ φυσικῶν ἀνθέων, τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ ἠκολούθησεν ὁλόκληρον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐνετάλῃ δὲ ὁ Σύμβουλος κ. Γ. Στρατηγὸς Δικηγόρος, ἀπουσιάζοντος τοῦ Προέδρου εἰς Κύθηρα, ἵνα ἐξάρῃ τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος Ἀντιπροέδρου, ὅστις ὁμίλησεν ὡς ἐξῆς.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν ἐκπληροῦν ἱερὰν αὐτοῦ ὑποχρέωσιν, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, μοὶ παρέσχε τὴν ἐντολὴν ἵνα ἀπονείμω τὸν τελευταῖον χαριετισμὸν εἰς τὸν μεταστάντα Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συνδέσμου Ἀντωνίου Καλλιγέρην. Τίς ἦτο ὁ Ἀντώνιος Καλλιγέρης καὶ ποῖα ἡ ἐκ τοῦ θανάτου του ἀπώλεια εἶναι γνωστὰ τοῖς πᾶσιν

Ἐρωτήσατε τοὺς ἐκ Σμύρνης συμπολίτας ἡμῶν καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς ὁμογενεῖς, ἐρωτήσατε πάντας ἐξ ἡμῶν οἱτινες ἠτύχησαμεν νὰ γνωρίσωμεν κατὰ βάθος αὐτὸν καὶ ἐκτιμήσωμεν τὰ πολυλαπλὰ αὐτοῦ χαρίσματα καὶ ἀρετὰς, τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ καὶ τὸ μέγιστον ἐνδιαφέρον του διὰ πᾶν ἐθνικὸν ζήτημα τὸν ἀλτροεισμὸν αὐτοῦ καὶ τὴν αὐταπάρνησιν.

Ὁ Ἀντώνιος Καλλιγέρης ἦτο αὐτὴ αὐτὴ ἡ προσωποποίησις τῆς καλωσύνης, πραότητος, ἐντιμότητος καὶ εὐγενείας, ἦτο ἐν ὅλῃ τῇ σημασίᾳ «κύριος».

Ἐν Σμύρῃ ἐνθα ἐξημέρισε ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν Πρόεδρος τῆς ἐκεῖ Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος ἐπέδειξε

τοιοῦτον ζῆλον καὶ τοιοῦτον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν Κυθηρίων, ὥστε τὸ ὄνομά του νὰ μείνῃ ἑσαεὶ συνδεδεμένον εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἐκ Σμύρνης συμπολιτῶν ἡμῶν ἀναποσπᾶστως μετ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Κυθηραϊκοῦ ὀνόματος.

Ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν γενικῶν Ἑθνικῶν συμφερόντων πάντοτε ἐπρωτοστάτησεν ἐν Σμύρῃ, ἥτο δὲ καὶ ἐθεωρεῖτο πάντοτε ὡς εἷς ἐκ τῶν στηλοβατῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν συμφορὰν ἀφίχθη μετὰ τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν ἡμῶν εἰς Ἀθήνας τὸ δὲ ἐν Ἀθήναις Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον ἐκτιμῆσαν τὰ μέγала χαρίσματα αὐτοῦ καὶ τὸν πατριωτισμὸν του ἐξέλεξε παμψηφεὶ αὐτὸν σύμβουλον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐξέλεξεν αὐτὸν παμψηφεὶ Ἀντιπρόεδρον.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ προκειμένος νεκρὸς Ἀντώνιος Καλλιγέρης πάντες δὲ ἡμεῖς οἵτινες ἐγνωρίσαμεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ἐσχομεν τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν εὐλικρίνειαν, τὴν σωφροσύνην, τὴν προφύτητα αὐτοῦ καὶ τὴν λεπτότητα καὶ εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρος του, παρηγορούμεθα διότι αἰσθανόμεθα ὅτι ὁ μεταστάς Ἀντώνιος Καλλιγέρης ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ φθάσας εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς δυνατῆς τελειότητος, ὅπερ κάθε ἄνθρωπος δεόν νὰ ποθῇ.

Ἀγαπητὲ Ἀντιπρόεδρε,

Τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον, ὅπερ σήμερον στερεῖται τῆς πολυτίμου Σου συνεργασίας, τὴν ὁποίαν τόσον ἐξετίμησεν ἐν μόνον δύναται νὰ τονίσῃ κατὰ τὴν ἱερὰν στιγμήν ταύτην μετὰ πλήρους εὐλικρινείας, ὅτι τὸ συναίσθημα τῆς πρὸς Σὲ ἐκτιμήσεως καὶ τῆς πρὸς Σὲ ἀγάπης του θὰ διαμένῃ ἑσαεὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, τὸ δὲ ὄνομά σου θὰ παραμένῃ γεγραμμένον δι' ἀνεξιτήλων γραμμάτων εἰς τὴν μνήμην παντὸς Κυθηρίου.

Ἀπελθε ἀγαπητὲ Ἀντιπρόεδρε καὶ Γαῖαν ἔχε ἐλαφρὰν, ὁ δὲ Ὑψιστος ἄς παρηγορήσῃ τοὺς οἰκείους σου διὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἀπώλειαν καθὼς καὶ πάντας ἡμᾶς.

Κενωθείσης τῆς θέσεως τοῦ Ἀντιπροέδρου ὡς τοιοῦτος ἐξελέγη παμψηφεὶ ὁ κ. Θεόδωρος Τριφύλλης, Σύμβουλος δὲ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ μεταστάντος ὡς τοιοῦτου ἦλθεν αὐτοδικαίως ὁ πρῶτος τὴν σειράν ἐκλεγείς τοιοῦτος κ. Δημήτρ. Καρύδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΣΙΜΟΣ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΔΟΣ ΤΣΑΜΑΔΟΥ ΑΡ. 27

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς—Ἀθηνῶν συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος ὃν ἀνέλαβον οἱ ἀδελφοὶ Κύπριοι πρὸς ἔνωσιν αὐτῶν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἐψηφίσατο

1) Νὰ διαδηλωθῶσι τὰ θεομὰ συγχαρητήρια τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος πρὸς τὸν λαὸν τῶν Κυπρίων διὰ τὸν ἔντονον ἀγῶνα ὃν ἀνέλαβον πρὸς ἀποσείσιν τῆς ξενικῆς κατοχῆς ἣτις ὅσον φιλελευθέρᾳ καὶ ἂν εἶναι δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιῇ τὰ φιλοπάτριδα αἰσθήματα παντὸς Ἑλλήνος θέσαντος ὡς ὅριον αὐτῶν τὴν ἔνωσιν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

2) Νὰ συστήσῃ εἰς τούτους καρτερίαν καὶ ὑπομονὴν εἰς τὰς πατριωτικὰς τῶν προσπαθείας τὰς ὁποίας ἐν τέλει θέλει ἐπιστέφει ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ προαιωνίου πόθου τῶν, ὡς τοῦτο συνέβη καὶ μετὰ τοὺς πατριωτικοὺς ἀγῶνας τῶν Ἰονίων νήσων.

3) Νὰ διαδηλώσῃ πρὸς τούτους τὴν ἄμετρον συμπάθειαν καὶ τοὺς πατριωτικούς παλμούς ὑφ' ὧν κατέχονται οἱ Κυθηριοὶ διὰ τὰς κατὰ τούτων διώξεις τὰς ὁποίας ἐγέννησεν ἡ παραγνώρισις τῆς ὑπὸ τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν τεθείσης ἀρχῆς τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν ὑπὲρ ὧν ποταμοὶ αἱμάτων ἔρρευσαν.

4) Νὰ ὑποβληθῇ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος εἰς τὴν Κεντρικὴν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος Ἐπιτροπὴν. Καί.

5) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1931

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
ΛΙΟΝ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ ΣΤ. ΚΑΨΑΝΗΣ

Ο ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν συνελθὼν εἰς ἐκτακτον συνεδρίασιν ἐξέδωκε τὸ ἑξῆς ψήφισμα ὅπερ ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν συνελθὼν εἰς ἐκτακτον σύσκεψιν καὶ ἐκπροσωποῦν ἐν προκειμένῳ τὴν ὁμόφωνον γνώμην τοῦ Συνδέσμου ψηφίζει:

1) Ἐκφράζει τὴν συμπάθειαν αὐτοῦ καὶ τὸν θανμασμὸν ὑπὲρ τοῦ ἀγωνιζομένου τὸν ἄνισον καὶ εὐγενῆ ἀγῶνα τοῦ δικαίου πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτοδιαθέσεως αὐτοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

2) Ἀναμνησκόμενον τῶν εὐγενῶν ἀγῶνων τοῦ Ἑπανησιακοῦ λαοῦ, εὐρεθέντος ὑπὸ παρομοίας συνθήκας, ἀπευθύνεται πρὸς τὸν λαὸν τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐπ' ὄνόματι καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται νῦν ἡ βία τῶν ὀπλῶν ἐν τῇ ἀτυχῇ νήσῳ Κύπρῳ κατὰ ἀόπλων καὶ κατ' αὐτοῦ τούτου τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἐπίδειξιν ἐν τῇ προκειμένῳ περιπτώσει τῶν αὐτῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων ἐκ μέρους τοῦ Βρεττανικοῦ λαοῦ καὶ τῆς αὐτῆς δικαίας ἀντιλήψεως ἣτις ὑπῆρξε πάντοτε ἀρρήκτως συνδεδεμένη μετὰ τοῦ Βρεττανικοῦ ὀνόματος καὶ συνεπείᾳ τῆς ὁποίας παρεχωρήθη ἡ Ἑπτανησος εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

3) Συγχαίρει τὴν ἀναλαβοῦσαν τὴν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος Μεγάλῃν Ἑλληνικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ δηλοῖ ὅτι τάσσεται ἀνεπιφυλάκτως παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτῆς εἰς ὅτι δῆποτε ἀποφασίσῃ αὐτή.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Νοεμβρίου 1931

(Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον)

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετέβησαν ὡς ἐκπρόσωποι τοῦ Συνδέσμου καὶ παρέστησαν εἰς τὴν ἐν τῷ Σύνλόγῳ Παρνασῷ ἐπίδοσιν τῆς Ἑθνικῆς Βίβλου τῶν Κυπρίων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Ἀντ. Λεβούνης καὶ οἱ Σύμβουλοι κ. κ. Ἰωάννης Κοντολέων καὶ Γ. Στρατηγός (Δικηγόροι).

Ο ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ φιλεκπαιδευτικὸς Σύνλογος Κυθηρίων ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῇ ἐξελίξει τῶν μεγάλων γεγονότων τῆς Κύπρου, στρέφει εὐλαβῶς ἐκεῖσε τὴν σκέψιν καὶ διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα συμπαθείας ἀπάντων τῶν Κυθηρίων, ὑπὲρ τῶν χάριν τοῦ ὑπερτάτου τῶν ἰδανικῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν Κυπρίων, ἀπευθύνει ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς δραματικούς ἀλλ' ὑπερόχους ἥρωας τοῦ εὐγενοῦς καὶ τιμίου ἀγῶνος.

Μνήμων δὲ τῶν ἐκ παρομοίας προσπαθείας ἀγλαῶν τῆς ἐλευθερίας καρπῶν, οὓς ἔδρεψεν ἡ Μεγάλῃ Ἑλλάς ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιαίτερα μας πατρίς «Κύθηρα» μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑπτανήσων συνεργούντων τότε, συναγωνιζομένων καὶ πρωτοστατούντων τῶν ἀθανάτων τέκνων τῆς ἐνδόξου Ἀγγλίας, πρὸς Ταύτης τὸ ἕξ ἱερὰς παραδόσεως ὑψηλόφρον αἰσθημα, θερμοτάτην ποιεῖται ἐκκλησίαν ὅπως ἀναγνωρίσῃ τὴν δικαίαν ἐνωτικὴν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐπιθυμίαν τῆς Ἑλληνικότητος Μεγαλονήσου καὶ στέρξῃ τὴν πραγμάτων τῶν εὐσεβῶν πόθων ἐνὸς λαοῦ τείνοντος πρὸς κατάκτησιν τοῦ ἀπαρχαίτου ἰδανικοῦ

τῆς Ἑλευθερίας, τὸ ὅποιον αὐτὴ αὐτὴ ἡ Μ. Βρετανία ἐδίδαξεν διὰ τοῦ ἀσυγκρίτου παραδείγματος τῶν εὐγενῶν καὶ γενναίων τέκνων της, ἐν οἷς ἐπρυτάνευσαν ὁ Γεώργιος Κάννιγγ, ὁ λόρδος Βύρων καὶ ὁ Γουλιέλμος Γλάδ-
στον, τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλάς εὐγνωμο-
νοῦσα τιμᾷ καὶ διὰ τοὺς ὁποίους σεμνύ-
νεται ἡ Ἀγγλία.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Νοεμβρίου 1931

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Εὐαγ. Ζαντιώτης Ἀν. Στρατηγός

Ο ΚΥΘΗΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κυ-
θηραϊκοῦ Συνδέσμου Κυθέρων συνελ-
θὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν, ἐπὶ τῇ
ἀγγελίᾳ τῶν Κυπριακῶν γεγονότων, ἀ-
πηχοῦν τὴν ὁμόφωνον γνώμην σύμπαν-
τος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ.

Ψ η φ ί ζ ε ι

Ἀπενδύνει, τὰς θερμότερας εὐχὰς
πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους ἀδελφοὺς Κυ-
πρίους, διὰ τὴν εὐδωσίαν τοῦ ἱεροῦ ἀ-
γώνος των.

Ἐκφράζει, τὸν θαυμασμόν του διὰ
τὸν ἡρωϊσμόν τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ ὅ-
στις ἀοπλος καὶ ἄνευ οὐδενὸς ὕλικου
μέσου ἐξάνεστη κατὰ τῆς Βρεττανικῆς
Αὐτοκρατορίας.

Κλίνει γόνυ πρὸ τῶν τάφων ἀποτίον
φόρον τιμῆς καὶ Ἑθνικῆς εὐγνωμοσύ-
νης πρὸς τοὺς ἐν Κύπρῳ πεσόντας ὑπὲρ
τῆς Ἑλευθερίας καὶ τοῦ Δικαίου.

Διαμαρτύρεται, ἐνώπιον ὅλου τοῦ πε-
πολιτισμένου κόσμου καὶ διαδηλοῖ τὸν
πόνον του, διὰ τὸν ἐναντίον παντὸς δι-
καίου σφαγιασμόν Λαοῦ ἀοπλου ἀλλ'
ἡρωϊκοῦ διεκδικούντος εὐθαρσῶς τὴν
ἱκανοποίησιν τῶν Ἑθνικῶν του πόθων.

Πέπεισται, ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία,
συνεχίζουσα τὰς φιλελευθέρους καὶ ἀν-
θρωπιστικὰς παραδόσεις της θὰ ἐπανα-
λάβῃ τὴν εὐγενῆ χειρονομίαν τοῦ 1863
καὶ θ' ἀποδώσῃ εἰς τὸν ὑψηλόφρονα
Κυπριακὸν λαὸν τὴν ἐλευθερίαν του
συμφώνως τῇ ἀρχῇ τῶν Ἑθνικοτήτων,
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Μεγάλου Γλάδστον-
νος τὸ πρῶτον κηρυχθεῖση.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Σ. Στάθης Ε. Φατδέας

Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐμ-
πορικοῦ Συλλόγου Κυθέρων συνελθὼν
εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ
τῶν Κυπριακῶν γεγονότων ὁμοφώνως,

Ψ η φ ί ζ ε ι

Ἀποστέλλει ἐγκάρδιον χαιρετισμόν
πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς Κυπρίους καὶ ὁλο-
ψύχους εὐχὰς ὑπὲρ εὐδωσέως τοῦ ἱεροῦ
ἀγώνος των.

Ἀποκαλύπτει, πρὸ τῶν πεσόντων
εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ Ἑθνικῆς εὐγνω-
μοσύνης.

Νέα ἀπὸ τὸ Νησι

(Συνέχεια ἐκ τῆς Σελίδος 21)

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΦΡΕΝΟΒΛΑΒΟΥΣ

Εἰς Καρβουνάδες ἠτύοκτόνησεν ρι-
φθίεις ἐντὸς φρέατος πλήρους ὕδατος ὁ
φρενοβλαβὴς Παναγιώτης Χαρ. Μασέ-
λος. Οὗτος κατὰ τὰς πληροφορίας μας
προέβη εἰς τὸ ἀπονενοημένον αὐτὸ διά-
βημα ἐν στιγμῇ παροξυσμοῦ τῆς ἀσθε-
νείας του.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ

Οἱ ἐκ τοῦ τέως Δήμου Κυθηρίων ἐκ-
λεγέντες ἐπιτροποὶ τῆς Μονῆς Μυρτιδίων
κ. κ. Ἰω. Γ. Κασμάτης καὶ Κωνστ. Σά-
μιος παρητήθησαν τοῦ ἀξιωματοῦ των
διαφωνήσαντες μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν
ἐφ' ὀρισμένων οὐσιωδῶν ζητημάτων.

ΕΠΑΝΟΛΟΣ ΔΗΜΟΔΙΣΚΑΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΟΥ

Κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀ-
ποφασισθείσης διακοπῆς τῆς μετεκπαι-
δεύσεως τῶν δημοδιδασκάλων, ὁ μετεκ-
παιδευόμενος δημοδιδάσκαλος Καλάμιου
κ. Εμμ. Χάρος ἐπανήλθεν εἰς τὴν θέσιν
του.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΛΑΙΟΥ

Ἡ ἐφετεινὴ παραγωγή ἐλαίου ὅπως
ἐγράφεμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλ-
λον μας εἶναι ὀλιγωτέρα τῆς προειρη-
νῆς, παρ' ὅλον ὅτι οἱ καιροὶ ἦσαν εὐνοϊκοί.
Ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱ ἐλῆες εἶναι πολὺ λιγώ-
τερες. Ἐφέτος τὸ κάθε μουζοῦρι (24 ὀ-
κάδες ἐλῆες) ὁποδίδει 4—4 1/2 ὀκάδες
λάδι, ἐνῶ πέρυσι ἀπέδιδε τὸ ὀλιγώτερον
5 ὀκάδες.

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΑΨΙΣ

Περατοῦται κατ' αὐτὰς ἡ πρωτοβουλία
τοῦ κ. Παν. Εὐαγ. Κρίθαρη καὶ δι' ἐρά-
νων γινομένη ἐπιβλητικὴ ἀψὶς εἰς τὴν εἴ-
σοδον τοῦ χωρίου Καραββᾶ ἐν' ἣ θὰ ἀ-
ναγραφοῦν τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων εὐ-
εργετῶν Ε. Δηλαβέρη, Δ. Πατρικίου,
Χαρ. Κυπρίου κλπ.

Ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν
ἡρωϊκὴν στάσιν τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ
ὅστις ἐτόλμησε νὰ ἐγερθῇ κατὰ μᾶς Αὐ-
τοκρατορίας.

Διαμαρτύρεται ἐνώπιον ὅλου τοῦ πε-
πολιτισμένου κόσμου διὰ τὴν βάρβαρον
καὶ ἀπάνθρωπον συμπεριφορὰν τῶν Ἀγ-
γλικῶν Ἀρχῶν πρὸς Σεπτοὺς Ἱεράρχας
καὶ Λαὸν ἄοπλον.

Ποιεῖται ἐκκλησίαν πρὸς πάντας τοὺς
ὅπως δῆποτε δυναμένους νὰ ἐνεργήσωσι
παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει ὅπως ἀ-
ποδώσῃ αὐτὴ εἰς τὸν Κυπριακὸν Λαὸν
τὴν ποθητὴν ἐλευθερίαν του.

Ἀναθέτει τῷ Γραμματεῖ τὴν ὑποβο-
λὴν τοῦ παρόντος ὅπου δεῖ.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Β. Καλοκαρινός Π. Βενέρης

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΕΛΩΝΟΣΤΑΘΜΑΡΧΟΥ

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν
οἰκονομικῶν διωρίσθη τελωνοσταθμάρ-
χος Αὐλαίμονος ὁ κ. Ἀπόστολος Βοράκης
εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μετατεθέντος κ. Ἰ.
Ἀντωνάκου.

ΠΝΙΓΜΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ὁ υἱὸς τοῦ ἐν Ποταμῷ κ. Γ. Καστρι-
οῦ ἡλικίας ἐνὸς ἔτους παῖζων μετὰ τῶν
μικρῶν ἀδελφῶν του ἐν τῇ οἰκίᾳ των ἔπε-
σε μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω ἐντὸς
μικροῦ τεποζίτου ὕδατος καὶ ἐπνίγη.

ΕΝΩΣΙΣ ΟΔΟΥ ΚΑΡΑΒΑ ΠΟΤΑΜΟΥ — ΚΑΡΑΒΑ ΑΓΙΑΣ ΠΕΛΑΓΙΑΣ

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου ἀπε-
στάλη μηχανικὸς ἐπὶ τόπον, μελετήσας
τὸν τρόπον τῆς ἐνώσεως τῶν 2 ὁδῶν. Τὸ
πόρισμα τῆς μελέτης ὑπεβλήθη εἰς τὸ ἄρ-
μόδιον τμήμα καὶ ἀναμένεται ἡ διαταγὴ
τῆς χαράξεως καὶ πραγματοποήσεως τῆς
ἀπὸ ἐτῶν ἐπιδιωκόμενης ἐνώσεως. Ἡ ἔ-
νωσις αὕτη θὰ δώσῃ μεγάλην ὠφέλειαν
χρησιμοποιουμένων τῶν αὐτοκινήτων
κλπ. κλπ.

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΚΑΡΑΒΑ

Ὁ ὠραῖος ναὸς τοῦ Ἁγίου Χαραλὰμ-
πους τοῦ χωρίου Καραββᾶ, τὸ πραγμα-
τικὸν κόσμημα τοῦ δροσεροῦ χωρίου τῆς
Νήσου μας ἀνεκαινίσθη ἐσχάτως διὰ τῆς
ἐγκαταστάσεως καθωνοστασίου ἀξίας
300000 δρ. Διὰ τῆς προσθήκης ταύτης
καὶ τῶν ἐσωτερικῶν διακοσμήσεων δι' ἀ-
γιογραφῶν καὶ εἰκόνων ἀρίστης τέχνης,
δύνата νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου
Χαραλὰμπος τοῦ Καραββᾶ καταλέγεται
μεταξὺ τῶν πρώτων ἐκκλησιῶν τῆς νή-
σου μας ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ναοῦ
ἐκ τῶν κ. κ. Δημ. Κρίθαρη, Φωτίου Σου-
ρῆ καὶ Δημ. Τζωρτζοπούλου εἶναι ἀξία
συγχαρητηρίων διότι ἐκ τῶν πενιχρῶν
εἰσπραξέων τοῦ ναοῦ κατώρθωσε νὰ πλου-
τίσῃ τὸν Καραβᾶ.

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΛΕΣΠΟΙΝΗΣ (ΒΟΥΝΟ)

Ὁ ναὸς Παναγίας Λεσποίνης, ἀνε-
καινίσθη ἐκ θεμελίων, ἀναπτυχθεὶς ἐπαρ-
κῶς. Ἦδη γίνονται τὰ ἐξωτερικὰ ἀμμο-
κονιάματα. Αἱ διὰ τὸ τέμπλον παραγγελ-
θεῖσαι εἰκόνες ἐφθασαν εἰς Κύθηρα καὶ ἐ-
τοποθετήθησαν εἰς τὴν θέσιν των, εἶναι
δὲ ἀρίστης τέχνης. Πλὴν τούτων ἡ ἐπιτρο-
πὴ τοῦ ναοῦ δι' ἐργατῶν ἠχοισεν ἐπι-
σκευάζουσα τὸν δρόμον τὸν φέροντα ἀπὸ
Καραββᾶ ἢ Ποταμοῦ πρὸς τὸν ναὸν, διὰ
τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀκόλυτον δι' αὐτοῦ
διέλευσιν αὐτοκινήτων. Ἐλπίζεται ὅτι ὁ
δρόμος θὰ εἶναι ἑτοιμος κατὰ τὴν ἀνοι-
ξιν.

Η ΣΠΗΛΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ - ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Τοῦ κ. ΙΩ. ΣΤ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Δυόμισιν ὥρες πορείας ἀπ' τὴν πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ Κύθηρα σὲ δρόμο ἀμαξίτῳ κακοδιατηρημένῳ μᾶς ὁδηγοῦν στὸ δροσερὸ, γεμάτῳ νερῷ, ὁμορφο χωριὸ Μυλοπόταμο. ΒΑ. Πέντε λεπτὰ πρὸ κάτω βρίσκεται πτώσις νεροῦ περίπου 10 μέτρων κινουῖσα μόνον λίγους σπιτικούς μύλους τοῦ σμιγοῦ σὲ τοπεῖον ὑπερόχου ὁμορφίᾳς.

Τρία τέταρτα τῆς ὥρας Δ. ἔξω ἀπ' τὸ χωριὸ κερδίζοντες ἐπὶ δρόμου στὴν ἀρχὴ ἀμαξίτου, δεινροφυτευμένον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μέχρι τῆς Κάτω χώρας, — παλαιότερου χωριοῦ, κοντὰ σ' ἓνα με-

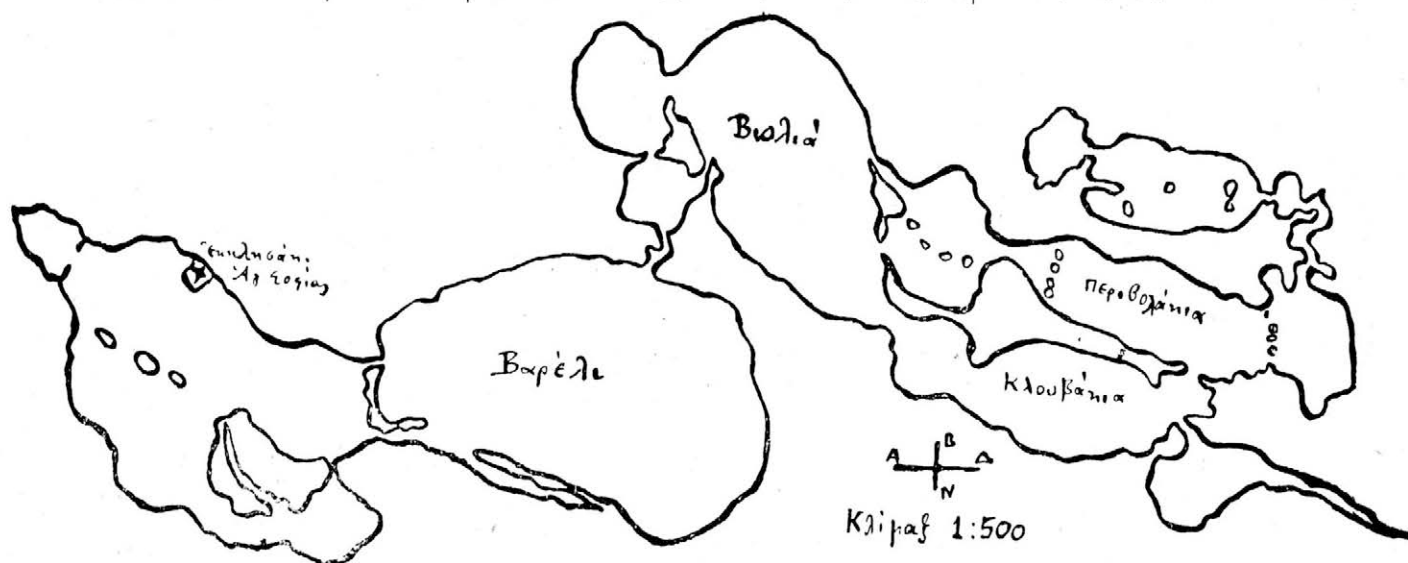
νω ἀπ' τὴ θάλασσα, καὶ ἔτσι ἔχει σχηματισθῇ τὸ περίφημο αὐτὸ σπήλαιον.

Ἡ εἴσοδος του εἶναι περίπου ἓνα μισὸ μ. ὕψους καὶ πλάτους 0,80 κτισμένη στὰ πλάγια καὶ κλεισμένη με σιδερένια πόρτα, τῆς ὁποίας τὸ κλειδί βρίσκεται ἐπάνω πάντα.

Ὅταν μπαίνομε, συναντοῦμε ἓνα διάδρομο 2-2 1/2 μ. πλάτους καὶ 9 περίπου μ. μήκους, ὅπου ἓνα τέμπλο λιθόκτιστο με μισοσβυσμένες τοιχογραφίες μᾶς πληροφορεῖ, πὼς πρόκειται περὶ ἐκκλησίας παλῆς ἐγκαταλελειμένης. Ἀπ' τὴν ὠραία πύλη μπαίνομε στὴν κυρίως

ἐπικίνδυνον σὲ ἀμάθητο πόδι, βγαίνομε σ' ἄλλο θάλαμον μικρότερον μὲν, ἀλλὰ ὑπερόχου στολισμοῦ.

Ἡ ὁροφὴ τοῦ θαλάμου αὐτοῦ εἶναι περὶ τὰ 10 μ., παντοῦ δὲ κρέμονται σταλακτίτες διαφόρων μεγεθῶν σὰν πολυέλαιοι κατάλευκοι, οἱ τοῖχοι, ὁ ἓνας ἰδίως, εἶναι γλυμμένοι καὶ στολισμένοι με ἄπειρα λαμποκοποῦντα κρύσταλλα ὀρυκτῆς ὕλης, ἀσβεσίτου, ποὺ μοιάζει σὰν πολυσκαλισμένο τέμπλο ἐκκλησιᾶς, ἐνῶ με πολὺ γλυστερὸ ἔδαφος καὶ πολὺ ἐλόκληροι στύλοι σταλακτιτῶν φθάνουν ἀπ' τὴν ὁροφὴ ἕως τὸ ἔδαφος δίδοντας

Σκαρίφημα τῆς Σπηλιᾶς Μυλοποτάμου

σαιωνικὸ κάστρο μισογκρεμισμένον πιά— ὕστερα ἐπὶ μονοπατιοῦ πετρώδους καὶ δύσβατου, φθάνομε στὴν περίφημη σπηλιὰ τῆς ἁγίας Σοφίας.

Ἀπ' τοὺς ντόπιους μαθαίνομε, ὅτι ἡ σπηλιὰ αὕτη εἶναι κατὰ ἀφαντάστους δύσκολο νὰ ἐξερευνηθῇ. Σὲ παλαιότερες ἐκδόσεις Κυθηρίων ἀναφέρεται, ὅτι ἀρχίζει ἔδω καὶ βγαίνει στὸ σπήλαιον τοῦ Καλάμου στὰ Ν. τοῦ νησιοῦ. Οἱ Μυλοποταμίτες παραδέχονται ἔξοδόν τῆς στῆ γειτονικῇ τρύπα «Καταφυγάδι» πάνω σ' ἓνα βουνὸ πολὺ ψηλότερον ἀπ' τὴν εἴσοδον.

Ὅλα αὐτὰ ἀπεδείχθησαν μῦθοι κατόπιν τῆς ἐπιτοπίου ἐξετάσεως. Καὶ ἰδοὺ τώρα πὼς ἔχουν τὰ πράγματα.

Στὴν ΒΑ ἀκτὴν τοῦ νησιοῦ ἐπὶ πιστασφαλώδους δολομιτικοῦ ἀσβεστολίθου, ὅπου πλεῖστα ρήγματα καὶ διαβρώσεις ἔχουν συμβῇ, σχηματίσαντα βαθιεῖς χαράδρες καὶ πλειστοκαινικὰ διλουβιακὰ στρώματα παρὰ τὴν ἀκτὴν μετὰ ἀπολιθωμάτων θηλαστικῶν Καινοζωϊκοῦ αἰῶνος, ἔχει συμβῇ ἐγκάρσιον ρήγμα στὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὕψους 200 μ. λόφου Καστρὶ, διευθύνσεως ΒΑ πρὸς ΝΑ στὴν ἀρχή, ἔχουν τὸ στόμιον σὲ ὕψος 80 μ. πιά-

λοσπηλιὰ. Στὴν ἀρχὴ θάλαμος εὐρύχωρος κλεισμένος σὲ διάφορα μέρη ἀπὸ ἀρκετὴ ὕλη, ἢ ἀπὸ σπασμένες πέτρες, ποὺ ἔπεσαν ἀπ' τὴν ὁροφὴ καὶ σκεπάσθησαν καὶ αὐτοὶ με ἀρκετὴ ὕλη. Στὰ ἀριστερὰ του ἔχει ἓνα πρὸ καιροῦ πολλοῦ ἀσβεστομένο ἐκκλησάκι γεμάτῳ μοῦχλα στὸς κτιστοὺς τοίχους του, τῆς ἁγίας Σοφίας, ποὺ μόνον μερικὲς μισόσβυστες εἰκόνες διακρίνονται στὸ τέμπλο, σχεδὸν κατεστραμμένες καὶ 2 καντήλια σκουριασμένα ἀπ' τὴν ὑγρασία με λάδι πάντα μέσα, ἀλλὰ σπανίως ἀναμμένα.

Στενὸς διάδρομος πρὸς Α πλάτους μόλις 0,50—0,25 μ. μᾶς ὁδηγεῖ σὲ μεγαλύτερον θάλαμον, τὸν καὶ μεγαλύτερον τοῦ ὅλου σπηλαιοῦ.

Ἡ διάμετρος του ποικίλλει ἀπὸ 15-25 περίπου μέτρων. Τὸν ὀνομαζοῦν «βαρέλι», ἔξ ἐνὸς μεγάλου πεσμένου στῆ μέση σταλακτίτου ποὺ μοιάζει σὰν βαρέλι.

Παντοῦ τριγύρω διακρίνει κανεῖς μετὰ χαμηλὸ φῶς τῶν λαμπῶν ποῦ βαστά, σχηματιζόμενους σταλακτίτας ἀλλὰ καὶ παντοῦ χάμω κομματιασμένους ἄλλους ἀπὸ βάνδαλα χέρια.

Συνεχίζοντας διὰ στριφτοῦ διαδρόμου

τὴ φαντασμαγορικὴ ὄψιν. Τὸν ὀνομαζοῦν «θάλαμον τῶν βολιῶν», ἐπειδὴ ἔτσι τοὺς φάνηκαν πὼς ἔμοιαζαν οἱ ὠραῖοι στύλοι αὐτοί.

Στὸ θάλαμον αὐτὸν παρατηρεῖται καὶ τὸ περίεργον φαινόμενον τῆς ἡχοῦς μετὰ ἀντηχήσεων συγκεχυμένης τόσο ζωηρᾶ, ὥστε πέτρα, ποὺ θὰ πετάξῃ κανεῖς ἀπλῶς, βροντᾶει σὰν νὰ γκρεμίζεται βράχος. Πιθανῶς καὶ ἡ ἡχηρότης τοῦ θαλάμου νὰ ἔδωκε τὸ ὄνομα. Προχωρῶντας ὕστερα πότε σερνόμενος πότε ὄρθι-ος πότε σκυφτὸς καὶ πάντα προσεκτικὸς μετὰ τὸ κεφάλι πρὸ μέσα, βρίσκει κανεῖς διαδρόμους τριγύρω, ποῦ δὲν ἔχουν διέξοδο, ἀλλὰ σὲ τρύπες ἀπλῆς καταλήγουν ἄλλοι ἢ μετὰ τρύπες συγκοινωνοῦν μ' ἄλλους θαλάμους τῆς σπηλιᾶς. Περνοῦμε ΒΑ ἓνα διάδρομον μικρὸν, ἓνα θάλαμον μικρὸ καὶ τέλος ἓνα μεγάλο, ἀλλὰ χαμηλὸ, ποὺ οἱ σταλακτίτες εἶναι τόσο πυκνοὶ ὥστε μοιάζουν σὰν τέλια φανταστικὸν κλουβίον. Οἱ ντόπιοι τὸν ὀνομαζοῦν «κλουβάνια» ὅπως καὶ μοιάζει. Λίγο πρὸ πέρα βρίσκεται, στὴν αὐτὴ διεύθυνση, θάλαμος μικρὸς με λίγους σταλακτίτες μὲν, ἀλλὰ με γλυμμένο ἔδαφος ἀπὸ νερὰ καὶ αὐλακωμένο διαφοροτρό-

πως, ἐνῷ πού καί πού σέ γούβες λιμνά-
ζουν ἀφθονα νερά, ιδίως τὸν χειμῶνα.

Τὸν θάλαμο αὐτὸ ὀνομαζοῦν «περιβο-
λάκια» ἐπειδὴ μοιάζουν τὰ σχήματα σὰν
φράχτες περιβολίων. Πιὸ μέσα ἀπὸ αὐ-
τὸ ἕνα θαλαμίσκο ἀκόμη ἔχουν προχω-
ρήσει οἱ ντόπιοι, καὶ τὴν ἐθεώρησαν ὅ-
χι τελειωμένην μὲν τὴν σπηλιά ἀλλ' ἐ-
νόμισαν ὅτι ἀδύνατον εἶναι νὰ φθάσουν
τὴν ἄκρη τῆς, διηγούμενοι χίλιους δυὸ
μύθους περὶ γάτων, σκύλων κλπ.

Ἡ εἰσχώρησις πρὸς μέσα εἶναι ἀλήθεια
ὅτι ἀπαιτεῖ λιγάκι θάρρος. Πουθενὰ δὲν
φαίνεται διάδρομος καθαρὸς, μόνον μιὰ
τρούπα ὑποπτη δείχνει πέ-
ρασμα δύσκολο μὲ στροφ-
γυρίσματα καὶ τρύπες μι-
κρὲς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἕως ὅταν
ἕνα πηγάδι πρὸς τὰ τοῖχα-
μένα νερὰ στοὺς τοίχους
τοῦ καὶ στὸ βάθος τοῦ
ποὺ λίγα κρατιοῦνται φο-
βίζουσι ἐκ πρώτης ὄψεως.
Μὲ λίγη εὐκινησία καὶ ἀ-
φοβία περνᾷται εὐκολώ-
τατα καὶ τὸ πηγάδι κατε-
βαίνεται καὶ ἀνεβαίνεται
ἀπὸ τὸν ἀπέναντί τοῦ τοί-
χου λίγο σιγὰ ἕως πού νὰ
φθάσωμε στὸ ἀπέναντι
χειλὸς, πού κρύβεται ἀπ'-
τὸν διάδρομο, ὅταν βλέ-
πωμε ἕνα στὴ μέση τοῦ
πηγαδιοῦ ἀπὸ πάνω σὰν
κρεμασμένο βράχο δια-
ρκῶς στάζοντα νερὰ. Ἀπὸ
κεῖ μόλις 2 μ. προχωρῶν-
τας βρίσκει τὸ μάτι ὀνει-
ρῶδες παλάτι, θάλαμο, σὲ

ἀπόστασι ἀπενδείας ἀπ' τὴν εἴσοδο τῆς
σπηλιάς περίπου 100 μέτρων, τὸν ὁποῖον
μόνο μὲ δύσκολη πορεία τοῦλάχιστον μιὰ
μισὴ ὥρα μπορεῖ νὰ τὸν φθάσῃ. Στυ-
λοι σταλακτικῶν στὴ μέση στηρίζουν τὴν
ὀροφή, τριγύρω σταλακτῖται στολίζουν
τοὺς τοίχους πολυέλαιοι στὴν ὀροφή
κρέμονται πυκνὰ πυκνὰ καὶ ὅλα λαμπρ-
ρίζουν σὰν μαργαριτάρια κάτασπρα κα-
θαρά, μάρμαρα σχηματισμένα μὲ τὴ χη-
μικὴ ἐνέργεια τοῦ νεροῦ.

Στὸ βάθος τοῦ θαλάμου αὐτοῦ 2 μ-
χοροὶ θαλαμίσκοι 1-2 μέτρων διαμέτρου
ἀποτελεῖων τὸ σπήλαιον.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ
κερὰ ὄχι βέβαια πολλὰ 2-3 εἶναι ἀρκε-
τὰ, ἢ μὲ ἡλεκτρικὸ φῶς. Ἀσφυξία δὲν
εἶναι δυνατὴ μὲ παραμονὴ 3 ἢ 4 ὥρων
μέσα καὶ ὄχι ἀτόμων πλέον τῶν 4-5.
Παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου μεγα-
λοπρεπὲς χαράδρα διαβρωσιγενὲς καὶ
ἐξ ἐγκατακρημνίσεως σχηματισθεῖσα
βαθεῖα, στῆς πλαγιὲς ἀπόκρημνος καὶ
ἀπότομος ἀπὸ τὰ 100 μ. μέχρι τῆς ἐπι-
φανείας τῆς θαλάσσης φέρνει τὰ νερὰ
τῶν τριγύρω βουνῶν στὴ θάλασσα.

ΙΩ. ΣΤ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ
ΠΑΡΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

[Συνέχεια ἐκ τῆς Σελ. 19]

κινήσεως ὅτι τοὺς ἔχομεν ὅλους τούτους
ὅπ' ὄψεως καὶ ὅτι καλὸν δι' αὐτοὺς εἶναι
νὰ μὴν ἀσχολοῦνται «μὲ ξένες ἐννοιες»,
ἄλλως τε ἡ συμπεριφορὰ τῶν αὐτῶν δὲν
δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἰδέαν τῆς ἐ-
νώσεως τῶν Σωματείων ἀφοῦ ἀποδεικνύ-
ει ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ τόσον ἐνδια-
φερόμενοι διὰ τὴν ἔνωσην ἐμφοροῦνται
ἀπὸ αἰσθήματα οὐχὶ πατριωτικὰ καὶ κα-
λῆς πίστεως.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ

Δὲν παραβλέπομεν τὰ ἀγαθὰ ἀποτε-
λέσματα τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ὡς ἀκόλου-

Ἡ αἶθουσα «Περιβολάκια» τῆς Σπηλιάς τοῦ Μυλοποτάμου

(ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΕΚΔΟΘΗΣΙΜΟΝ
ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ Κ. ΣΠ. ΣΤΑΘΗ)

θον τὰ ἐν τῇ νήσῳ μας ἐπιτελούμενα
ἔργα ὑποβοηθοῦνται σὺν τοῖς ἄλλοις
καὶ τὴν μεταξὺ τῶν ἐπαινετῶν τέκνων
τῆς νήσου μας πατριωτικὴν ἀμύλλαν, νο-
μίζομεν ὅμως πρὸς τούτους ὅτι ἀπαραι-
τητος εἶναι καὶ ἡ παρακολούθησις τοῦ
γεωργοῦ καὶ τῆς γεωργίας τῆς νήσου
μας. Τώρα πού τὸ Νησί μας δὲν περι-
μένει, τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν, σπου-
δαίαν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἀπὸ τοῦς
μετανάστας μας τοῦ ἐξωτερικοῦ, οἱ
γεωργοὶ μας ἔχουσιν ἀνάγκην ὀλίγης δι-
δασκαλίας διὰ νὰ ἀποδίδωσι διὰ τῆς αὐ-
τῆς ἐργασίας καὶ διὰ τῶν αὐτῶν κόπων
τῶν περισσότερα. Γεωπόνος ἀγνοεῖται
διὰ τὰ Κύθηρα. Φανταζόμεθα ὅτι ὑπάρ-
χει κρατικὴ γεωπονικὴ ὑπηρεσία τοῦ
Κράτους ἢ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο ἀπαξ τοῦ-
λάχιστον τοῦ ἔτους νὰ στέλλῃ γεωπόνον νὰ
διδάξῃ καὶ τοὺς Κυθηρίους πῶς νὰ καλ-
λιεργοῦν τὰς ἐλαίας τῶν, τὰ ἀμπέλια τῶν
κλπ. Τοῦτο ἄλλως τε εἶναι ὠφέλιμον
καὶ διὰ τὴν Ἑθνικὴν οἰκονομίαν. Ὁ
πληρεξούσιός μας ἐργασθεὶς οὕτως διὰ
πολλὰ ζητήματα τῆς Νήσου, εὐδοκίμως
θὰ ἔπρεπε ὡς πρῶτον τοῦ μέλημα νὰ ἔ-
χῃ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ γεωργοῦ. Εἰσάγον-
ται ἐκ Πειραιῶς πλεῖστα εἶδη τὰ ὁποῖα
θὰ ἠδύνατο ἐπὶ τόπου νὰ παραχθοῦν
λ. χ. πατάτες, ὀπῶραι, κρεμμύδια κλπ.

Ο ΛΙΜΕΝΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ ΑΓ. ΠΕΛΑΓΙΑΣ

Ὁ λιμενικὸς φόρος ὁ ἐπιβληθεὶς εἰς
Ἁγίαν Πελαγίαν καὶ εἰσπραττόμενος διὰ
λογαριασμὸν τῶν λιμενικῶν ἀναγκῶν Κα-
ψαλίου ἐξήγειρε τοὺς συμπολίτας τοῦ
ἔξω Δήμου, καὶ ἤδη γίνονται διαβήμα-
τα πρὸς κατάργησιν αὐτοῦ ἢ τοῦλάχισ-
τον νὰ καθορισθῇ ὅπως ἡ εἰσπραξις
γίνεται διὰ τὰς ἀνάγκας Ἁγίας Πελα-
γίας. Μολονότι διακείμεθα ἐξ ἴσου φιλι-
κῶς πρὸς πάντας τοὺς Κυθηρίους νομί-
ζομεν ὅτι εἶναι δικαία ἡ ἀξίωσις τῶν
ἐξωδημοτῶν. Διότι ἡ Ἁγία Πελαγία ἔχει
μεγάλαν ἀνάγκαν, εἶναι τελείως ἀλίμενος
ἔχει τὰς περισσότερας προ-
σεγγίσεις ἀτμοπλοίων καὶ
ἡ λογικὴ καὶ τὸ δίκαιον ἐ-
πιβάλλει ὁ εἰσπραττόμενος
φόρος νὰ εἶναι διὰ τὰς
λιμενικὰς τῆς ἀνάγκας.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. Γ. ΚΑΤΡΑΚΗΝ

Πληροφορούμεθα ἐξ ἀ-
σφαλοῦς πηγῆς ὅτι ὁ Ἐμ-
πορικὸς Σύλλογος Κυθή-
ρων καὶ Κυθηραϊκὸς ὁ
Σύνδεσμος διεμαρτυρήθη-
σαν ὁ μὲν εἰς τὸ ὑπουργεῖον
Συγκοινωνίας, ὁ δὲ εἰς τὸν
συμπολίτην ἐφοπλιστὴν
κ. Κατράκην, διότι ὁ πλοῖ-
αρχος τοῦ ἐκ λυτῆς τὴν
ἄγονον γραμμὴν Καψαλίου
ἀτμοπλοίου τοῦ «Νικόλα-
ος». Β. Ἀλεξανδράκης ἐν-
τελῶς ἀδικαιολογητῶς, κατ'
ἐπανάληψιν δὲν ἐξετέλεσε
τὸ ἑβδομαδιαῖον του μέχρι

Καψαλίου δρομολόγιον. Μὲ τὰς ἀνωτέρω
διαμαρτυρίας ἡμεῖς ἐνοῦμεν θερμὴν πα-
ράκλησιν πρὸς τὸν συμπολίτην κ. Γ.
Κατράκην ὅπως ἐπεμβαίνων ἀποτελε-
σματικῶς προλάβῃ πᾶσαν ἐν τῷ μέλ-
λοντι παρομοίαν ἀνωμαλίαν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Κοῦλα οὐζ. Ἀντ. Τσοτσώνη
τὸ γένος Παναγ. Καψάνη ἐν Πειραιεῖ,
ἔτεκεν αἰδίως θῆλυν τὴν 28 Νοεμβρίου.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἐπανήλθεν ἐκ Παρισίων, μετὰ τρίμη-
νον ἀπουσίας, ὁ συμπολίτης παθολόγος
ἱατρός τῆς Πολέως μας κ. Πολυχρόνης Ν.
Καψάνης.

ΤΟ 3^{ΟΝ} ΤΕΤΡΟΣ ΤΟΥ

“ΚΥΘΗΡΑΤΙΚΟΥ ΚΗΡΥΚΟΣ,”

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ

ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΝ

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

ΚΑΙ Η ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΕΠΤΑΚΟΣΙΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ

(ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ)

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου (σελ. 12)

σ') Ἀσφάλεια ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας.

β') Νὰ διατελῇ ἡ Νῆσος ὑποτελὲς φόρου τῷ Σουλτάνῳ.

γ') Νὰ κατακηνημισθῇ τὸ τεῖχος τοῦ Καψαλίου.

Τοῦ Καπετάν-Γιασᾶ ὑποσχεθέντος τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ὁρῶν τούτων, κατέπλευσεν εἰς Καψάλιον ἡ ἐλαφρὰ μοῖρα τῶν Τούρκων, ἣς ὁ Ναύαρχος ἐξήτησε τὴν παράδοσιν τῆς Ἑνετικῆς φρουράς. Ὁ φρουράρχος βλέπων τὸ ἀνωφελὲς τῆς ἀντιστάσεως, ἐδέχθη συνθηκολόγησιν, καθ' ἣν τῷ ἐπετράπη ν' ἀπέλθῃ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἔνοπλος καὶ μὲ ἀναπεπταμένην τὴν Σημαίαν του. Ὁ Τοῦρκος Ναύαρχος ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν του χορηγήσας μάλιστα τῇ οἰκογενεῖα Λεβούνη ἀσυδοσίαν, ὡς πρωτοστατήσασαν εἰς τὴν εἰρηνικὴν κατάληψιν τῆς Νήσου.

Οὕτω τὰ Κύθηρα κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὑφ' οὓς παρέμειναν τριετίαν περίπου.

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΕΝΕΤΟΥΣ

Ἀπὸ τῆς καταλήψεως ὅμως τῶν Κυθήρων ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὁ Ἑνετὸς Ναύαρχος Πιζάνης δὲν ἔπαυε παρενοχλῶν αὐτοὺς. Οὕτω τὴν 19ην Ἰουλίου τοῦ 1716 συνεκρότησε ναυμαχίαν μετὰ τῶν Τούρκων καὶ ἐνίκησεν αὐτοὺς. Ὁ τουρκικὸς στόλος ἐτράπη τότε πρὸς τὰ Δαρδανέλια. Εἰς ἐπίμετρον οἱ Τοῦρκοι κατεστρέφοντο ἐν Κερκύρᾳ διὰ θαύματος τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος ὁφθαλμοφανοῦς.

Τέλος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1718, ὁ τουρκικὸς στόλος ὑπὸ τὸν Καπετάν Σουλεϊμάν Κότσιαν ἐπήρχετο κατὰ τῆς Ἑπτανήσου. Ὁ τῶν Ἑνετῶν ναύαρχος Διέδος πληροφορηθεὶς τοῦτο, ἀπέπλευσεν ἐκ Κερκύρας ἄγων πολυάριθμον στόλον. Συναντήσας τὸν τουρκικὸν παρὰ τὰ Κύθηρα τὸν κατεναυμάχησε καὶ οὕτω κατέλαβε τὴν Νῆσον, καὶ τὸ Σῆμα τοῦ Ἀγίου Μάρκου ἀνεπετάσθη καὶ αὐθις ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῶν φρουρίων.

Τότε ὑπεγράφη ἡ ἐν Πασαρόβετις συνθήκη τῆς 21ης Ἰουλίου 1718, καθ' ἣν τὰ Κύθηρα καὶ τὰ Ἀντικύθηρα ἀπεδίδοντο εἰς τοὺς Ἑνετοὺς. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἡγγυήθη νὰ μὴ παρενοχληθῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς αἱ νῆσοι ὑπὸ τῶν πειρατῶν.

Ἀλλ' οἱ Κυθῆριοι ὥς καὶ οἱ λοιποὶ Ἑπτανήσιοι, πολλὰ ὑπέστησαν τὰ δεινὰ ἐπὶ τῆς ἐξαχρειωθείσης τέλειον Ἑνετικῆς διοικήσεως. Πλὴν καὶ ἡ κυριαρχία τῆς «Γαληνοτάτης» ἐκείνης Δημοκρατίας δὲν ἐπέπρωτο νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολὺ εἰς τὰς Νήσους.

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΓΑΛΛΟΥΣ

Ἡ Γαλλία διεξήγαγε μακροὺς καὶ πεισματώδεις πολέμους πρὸς τὴν Ἑνετίαν, οἵτινες ἐπὶ τέλους ἐπέφερον τὴν πτώσιν αὐτῆς, θαυμηδὸν καταλαμβανομένων τῶν κτήσεών της. Οὕτω καὶ ἡ Ἑπτανήσος κατελήφθη ὑπὸ τῶν Γάλλων, κατὰ τὸν Αὐγούστου δὲ τοῦ 1797 ἐπὶ τῶν Κυθηραϊκῶν φρουρίων ἀνεπετάσθη ἡ Δημοκρατικὴ σημαία τῆς Γαλλίας, καταλυθείσης ἐριστικῶς πλέον τῆς Ἑνετικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς Νήσου καὶ ἐν γένει τῆς Ἑπτανήσου, ἣτις διήρκεσε πεντακόσια σχεδὸν ἔτη. Τὸ αὐτὸ ἔτος κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, ὑπεγράφη ἡ ἐν Καμποφορίῳ συνθήκη περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων μετὰ τῆς Γαλλίας. Τὰ Κύθηρα τότε ὑπήχθησαν εἰς τὸν ἀποκληθέντα Νομὸν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἀποτελεσθέντα δ' ἐκ τῶν νήσων Ζακύνθου, Κυθήρων, Στροφάδων καὶ Δραγονέστρου καὶ ταχθέντα ὑπὸ τὸν Νομάρχην Σ'. Ρουλιέρ. Τότε ἐφυτεύθη εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας τὸ «δένδρον τῆς Ἐλευθερίας» τῶν Γάλλων καὶ εἰς τὰ χεῖλη θλῶν ἐφέροντο αἱ ἱεραὶ λέξεις «Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης». Αἱ διακρίσεις κατηγορήθησαν καὶ οἱ Εὐγενεῖς (Ἀρχοντες) συνευθύνουν καὶ συνέτρωγον δημοσίᾳ μετὰ τῶν ἀσπῶν (Ποπολάνων) καὶ χωρικῶν. Ὁ Γάλλος Νομάρχης ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, δι' ἧς διεκήρυττεν ὅτι ἡ Γαλλία προστατεύει τὰς Νήσους «προαίονσα αὐτάς, ἐν νομίμῳ πολιτικῇ διαχειρίσει, μᾶλλον ἑλευθερίως, ἀναλόγως τοῦ αἰῶνος», καὶ οἱ Κυθῆριοι ἐνόμιζον ὅτι ἀνέτειλον δι' αὐτοὺς ἡμέραι πραγματικῆς ἐλευθερίας. Ἀλλ' ἡ κατάστασις αὕτη δὲν παρετάθη ἐπὶ πολὺ.

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΡΩΣΣΟ-ΤΟΥΡΚΟΥΣ

Ἐναντίον τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ κατακτητικοῦ τοῦ Βοναπάρτου ἔργου, συνησπίσθησαν ἡ Ρωσσία μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Ἀγγλίας. Μικρὸν μετὰ τὴν κατάκτησιν τῶν Κυθήρων ὑπὸ τῶν Γάλλων, ὁ ἡνωμένος στόλος τῶν Ρωσσοτούρκων, ἐπῆλθεν κατ' αὐτῶν. Ὁ ναύαρχος τούτου Οὐζακὼφ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς Κυθηρίους ἐπιστολὴν λέγουσαν πλὴν ἄλλων: «Ὁ ἡμέτερος Κυρίαρχος καὶ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη, ὑπὸ θείου ζήλου ἐμπνεόμενοι προσφέρουσι πρὸς τοὺς Κυθηρίους τὸ ἰσχυρὸν αὐτῶν ὑποστήριγμα τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου ἵνα ἑλευθερωσῶσιν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἀπίστου ἔθνους τῶν Γάλλων». Ταῦτοχρόνως διεβιάζετο αὐτοῖς καὶ παραινενικὴ ἐγκύκλιος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ κατόπιν ἱερομάρτυρος ἐκείνου καὶ ἐθνομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε' ἔχουσα οὕτω:

† Γρηγόριος, ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπί-

σκοπος Κων/πόλεως Ν. Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Εὐλαβέστατοι Κληρικοὶ καὶ τιμιώτατοι πρόκριτοι καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς νήσου Τσιρίγου, τέχνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ Ἐλεος παρὰ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος, παρ' ὑμῶν δὲ εὐχὴ, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Ὁ πονηρὸς καὶ ἀρχίκακος ὄφις, ἀφοῦ δολίως ἐπλάνησε τὴν ἀνθρωπότητα μὲ πολυειδεῖς ἀπάτας καὶ τρόπους, διὰ νὰ τὴν σύρῃ εἰς τὴν ἀπώλειαν, τελευταῖον εἰς τοὺς ἐσχάτους τούτους αἰῶνας, ἐπιναήσας τὸ γένος τῶν Γάλλων δεκτικώτερον τῆς πονηρίας, ἔχυσεν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν δαφιλῶς τὸν ἰὸν τῆς ἀποστασίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἔρριπεν εἰς παντελὴ ἀθεΐαν καὶ ἀσέβειαν....»

Ἐξιστορεῖ κατόπιν τὴν ἐν Γαλλίᾳ Βασιλοκτονίαν κτλ. τὰς προόδους τοῦ Βοναπάρτου, τὴν κήρυξιν κατὰ τοῦτο τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Τουρκίας διὰ τὴν κατοχὴν τῆς Αἰγύπτου, τὴν πρὸς τοῦτο συμμαχίαν τῆς Ρωσσίας καὶ Ἀγγλίας καὶ τέλος ἀγγέλει ὅτι: «.... ἡ Ὀθωμανορρωσσοταλικὴ ἀρμάδα ἔρχεται εἰς τὴν Νῆσον, ὅχι κατ' αὐτῆς ἀλλὰ μᾶλλον διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν ἑλευθερίαν...» Μετὰ δὲ τινα ἄλλα προτρέπει «... νὰ ἐκδιώξητε ἀπὸ τὴν Νῆσον ὑμῶν τοὺς ἀποστάτας τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπαύλους τυράννους τῆς ἀνθρωπότητος Γάλλους καὶ νὰ συναγωνισθῇτε καὶ ὑμεῖς μὲ τὰς συμμαχούσας δυνάμεις πρὸς ἀφανισμόν αὐτῶν...» Καὶ ἐπιτέγει: «Πληροφοροῦμεν δὲ ὑμᾶς ὅτι θέλετε ἔχει κάθε πληροφύσιον εἰς τὸ νὰ ἐκλέξητε ὅποιον τρόπον διοικήσεως θέλετε.... Καὶ ταῦτα μὲν εὐχετικῶς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Μετριοτήτος ἡμῶν εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν»

Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος Β' 1798.

Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη τοῦ Πατριάρχου, περιήλθεν εἰς χεῖρας τοῦ ἐπισκόπου Κυθήρων Ἀνθίμου Λεβούνη, ὅστις τὴν παρέδωκεν εἰς τὸν Γάλλον φρούραρχον Μισσέλ. Οὗτος ἀμέσως ἐξέδωκε προκήρυξιν πρὸς τοὺς Κυθηρίους καλῶν αὐτοὺς εἰς ἀντίστασιν κατὰ τῶν ἐπερχομένων. Ὄντως, ὀλίγοι τινὲς προσῆλθον εἰς τὸν φρούραρχον καὶ κατετάγησαν εἰς τὸν Γραικοῦταλικὸν λόγον ἐνῶ ὑπερῆρε ὡς ἀξιοματικὸς καὶ ὁ Κυθῆριος Σερέτης. Προπαρεσκευάσθησαν λοιπὸν εἰς ἀμυναν, ὁ δὲ δεκανεὺς Σεβαλιὲ κατεσκευάσεν ὀχυρώματα εἰς τὸν λιμένα Καψαλίου καὶ ἐτοποθέτησεν ἐπτὰ τηλεβόλα. Ὁ φρούραρχος Μισσέλ μετὰ 72 στρατιωτῶν ἐκλείσθη εἰς τὸ φρούριον.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ

Η ΜΕΛΙΣΣΑ

Ἡ δημοκρατία τῶν μελισσῶν—Πῶς ἀπὸ μέλι γίνεται κερί—Τὰ εἶδη τῶν μελισσῶν—Τραγωδίαί καὶ δράματα μέσα εἰς τὴν κυψέλην τῶν μελισσῶν—Οἱ ἄνδρες... δὲν ἔχουν καμμίαν ὑπόληψιν εἰς τὴν γυναικοκρατίαν τῆς κοινωνίας τῶν μελισσῶν—Πότε μόνον δὲν κεντοῦν αἱ μέλισσαι—Οἱ παρείσακτοι τῆς κυψέλης.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΗΜ. «ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΝΕΑ»

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου Σελ. 9]

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἀπαξ καὶ εὐρεθῇ ἔλευθέρῳ, ἀποφασίζει νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς παλαιὰς ἐκείνας κυψέλας ἀπὸ ἄχρουν, πὺν συναντᾷ κανεῖς συχνὰ εἰς διάφορα κτήματα ἀνὰ τὴν ὑπαιθρον. Εἰς τὰς κυψέλας πὺν γίνονται σύμφωνα μὲ τὰς ὑποδείξεις τῆς μελισσοκομίας, τοποθετοῦνται ἐκ τῶν προτέρων πλαίσια ὑποβαστάζοντα λεπτὰ φύλλα κηροῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων αἱ ἐργάτιδες μέλισσαι θὰ ἠμποροῦσαν ἀμέσως νὰ κατασκευάσουν τὰ μικρὰ διαμερίσματα πὺν προορίζονται διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ὠν καὶ τῶν περισευμάτων τοῦ μέλιτος.

Ἄλλ' αὐτὸ δὲν συμβαίνει μὲ τὰς ἀρχαῖους κυψέλας ἀπὸ ἄχρουν, πὺν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν, ἐπ' αὐτὰ ἀπὸ τὸ σμήνος τῶν μελισσῶν πὺν καταφεύγει ἐκεῖ δὲν εἶναι παρὰ ἓνα μεγάλο μαῦρο κενὸν μὲ ἀνώμαλα τοιχώματα πέριξ αὐτοῦ. Θὰ ἦσαν τὸ ἴδιον ὡς νὰ βάζαμε ἀνθρώπους μέσα εἰς ἓνα μεγάλο σπήλαιον καὶ νὰ τοὺς λέγαμεν: Ἐδῶ μέσα χωρὶς κανένα ἐργαλεῖον, ἐγκαταστήσατέ μας ἓνα μεγάλο σύγχρονον ξενοδοχεῖον! Καὶ ὅμως εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν εὐρίσκεται τὸ σμήνος τῶν μελισσῶν πὺν ἐγκαθίσταται μέσα εἰς μίαν ἀρχέγονον κυψέλην. Αἱ μέλισσαι δὲν ἔχουν οὔτε ὕλικα οὔτε ἐργαλεῖα, διὰ νὰ κατασκευάσουν τὴν νέαν κατοικίαν τῶν.

Ἐρχεται ὅμως βοηθὸς αὐτῶν ἡ Θεία πρόνοια μὲ τὸ νὰ τὰς ἔχη καμωμένας κατὰ τρόπον, πὺν ὅλα τὰ χορήσια πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὕλικα, τὰ ἐγκλείουν μέσα εἰς τὸ σῶμα τῶν. Καὶ ὅχι μόνον τὰ ὕλικα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα.

Μόλις τὸ σμήνος εἰσδύσῃ μέσα εἰς τὴν ἀρχέγονον κυψέλην, ἓνας ὠρισμένος ἀριθμὸς ἐργατῶν σκαρφαλώνουν κατὰ μῆκος τῶν τοιχωμάτων ἕως ὅτου φθάσουν εἰς τὴν ὀροφὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν κρεμοῦνται ἐν εἶδει τσαμπιῶν. Αἱ πρὸς τὰ ἐπάνω τοῦ τσαμπιοῦ μέλισσαι κρεμῶνται ἀπὸ τὰ μπροστινὰ τῶν πόδια. Αἱ μέλισσαι πὺν ἀκολουθοῦν τὰς πρώτας αὐτὰς εἶναι κρεμασμέναι ἀπὸ τὰ πρὸς τὰ πόδια τῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ πλαῖνα ὅπως μποροῦν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ σχηματίσουν, ὅπως εἴπαμεν, ἓνα εἶδος ζωγιοῦ τσαμπιοῦ, πὺν κατεβαίνει μέχρι τῶν τριῶν τεταρτίων τοῦ ὕψους τῆς κυψέλης.

Αἱ μέλισσαι αὐταὶ παρέμεναν κρεμα-

σμένα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἓνα ἡμερονύκτιον περίπου.

Περιμένουν ὅπως τὸ μέλι πὺν ἔχουν ροφήσει, μεταβληθῇ εἰς κηρὸν. Πράγματι, πρὶν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν παλαιὰν κατοικίαν τῆς καθε μέλισσα ἐροφῆσε ὅσον περισσότερον μέλι μποροῦσε, ἐν πρώτοις διὰ νὰ τραφῇ, καὶ ὕστερα διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ μεταβάλλῃ ἓνα μέρος αὐτοῦ εἰς κηρὸν, τὴν ὕλην αὐτὴν τὴν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς νέας κατοικίας τῆς.

Πῶς γίνεται ἡ μεταμόρφωσις αὐτὴ τοῦ μελιοῦ εἰς κηρὸν; Τὸ ἀγνοοῦμεν. Τὸ μόνον πὺν ξεύρομεν εἶναι, ὅτι αἱ μέλισσαι παραμένουν κρεμασμέναι εἰς τὴν θέσιν πὺν τὰς εἶδομεν, 34 περίπου ὥρας καὶ ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, τὸ μέλι ἔχει μεταβληθῇ εἰς κηρὸν, πὺν μποροῦμε νὰ ἴδωμε νὰ στάξῃ μεταξὺ τῶν δακτυλίων, πὺν σχηματίζει τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματός τῶν.

Ἐνῶ συντελεῖται ἡ σιωπηλὴ αὐτὴ ἐργασία εἰς τὸ κενὸν—διότι αἱ μέλισσαι εἶναι κρεμασμέναι, μετέωροι—αἱ ἐναπολείπόμεναι ἐργάτιδες τοῦ σμήνους κυκλοφοροῦν κατὰ μῆκος τῶν τοιχωμάτων διὰ νὰ τὰ λειάνουν, νὰ τὰ ἐξομαλύνουν, νὰ ἐξαφανίσουν κάθε προεξοχὴν καὶ νὰ μεταφέρουν ἔξω αὐτῶν κάθε ἔχνος σκόνης καὶ ἀκαθαρσίας.

Ἐν τέλει, μόλις τὸ κερί εἶναι ἔτοιμον νὰ στάξῃ, μίαν ἐκ τῶν μελισσῶν ἀποσπᾶται ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ ζωντανοῦ τσαμπιοῦ πὺν ἐσχηματίσαν αἱ κρεμασμέναι μέλισσαι καὶ σκαρφαλώνει πᾶνω ἀπὸ τὰς συναδέλφους τῆς. Ὑστερα, παραμερίζουσα μερικὰς κατὰ τρόπον ὥστε νὰ σχηματισθῇ μικρὸς χώρος κενὸς εἰς τὸ κέντρον τῆς ὀροφῆς, μαζεύει μὲ προσοχὴν τὸ κερί πὺν μαζεῦθηκε στὸ σῶμα τῆς. Τὸ ὑγραίνει καὶ τὸ πλάθει μὲ τὴν γλῶσσαν καὶ τὰς κεφαλαίας τῆς, ἕως ὅτου τὸ καταστήσῃ γλοιῶδες ὅπως ἡ κόλλα. Τέλος ἡ ἀποσπασθεῖσα μέλισσα ἀποθέτει τὴν μικρὴν μᾶζαν τοῦ μαλακοῦ κηροῦ ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τῆς κυψέλης, ὅπου τὴν κολλᾷ. Αὐτὸ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὁ θεμέλιος λίθος τῆς νέας κατοικίας. Τὰ θεμέλια ὅμως αὐτὰ, ἀντὶ νὰ εἶναι μέσα εἰς τὴν γῆν, ὅπως τὰ θεμέλια τῶν σπιτιῶν μας, εἶναι ἀντιθέτως ἐναέρια, ἀφοῦ τὰ θεμέλια αὐτὰ στηρίζονται εἰς τὴν ὀροφὴν. Ὅταν τελειώσῃ ἡ ἐργασία, ἡ μέλισσα γυρίζει εἰς τὴν σειρὰν τῆς καὶ τὴν ἀντικαθι-

στὰ ἄλλῃ εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς. Ἐκ περιτροπῆς ὅλαι αἱ μέλισσαι τοῦ τσαμπιοῦ πηγαίνουν καὶ ἐναποθέτουν τὸ κερί τῶν, ἕως ὅτου σχηματισθῇ μίαν μικρὰ μᾶζαν κηροῦ κολλημένη εἰς τὴν ὀροφὴν.

Τότε ἀρχίζει ὁ ῥόλος τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ σμήνους. Ἐξετάζει τὴν μᾶζαν τοῦ κηροῦ, τὴν λειάνει ἀπὸ δῶ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μὲ τῆς κεφαλαίας τῶν, καὶ ὅταν μείνῃ ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν στερεότητα τῆς ἐργασίας, σκάβει μίαν ὁπὴ εἰς τὴν μέση. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς πρώτης κερήθρας. Τὰ ὕλικά πὺν βγαίνουν καθὼς ἀνοίγουν οἱ τρύπες, τίθενται ἐπιμελῶς κατὰ μέρος καὶ προορίζονται πρὸς μεγέθυνσιν τῶν κηρίων τειχῶν τῶν κερήθρων. Ἄλλαι μέλισσαι πηγαίνουν καὶ ἐναποθέτουν κερί, πρᾶγμα πὺν ἐπιτρέπει εἰς ἄλλους ἀρχιτέκτονας νὰ σκάβουν νέες κερήθρες, καὶ ἔτσι προχωρεῖ ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς κυψέλης. Κάθε κερήθρα κατασκευάζεται κατὰ τρόπον θαναμίσιον:

Εἶναι ἓνας σωλὴν ἐξάγωνος σχήματος τόσον τελείον, ὥστε οἱ ἄνθρωποι δὲν κατορθώνουν νὰ τὸ ἀντιγράψουν ἀκριβῶς.

Ὅταν ἡ κυψέλη εἶναι κατ' ὅλα ἔτοιμος, ἡ βασίλισσα δύναται νὰ ἐγκατασταθῇ καὶ νὰ ἐναποθέσῃ ἐν ἀσφαλείᾳ τὰ ὠὰ τῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ βγοῦν μέλισσαι ἐργάτιδες, ἡ κηφήνες ἡ βασίλισσαι. Ἐως ὅτου ἡ βασίλισσα γεννήσῃ τὰ 60,000 ἢ 80,000 αὐγά τῆς, τὰ ὁποῖα τοποθετεῖ μέσα εἰς τὰ κυκλικὰ διαμερίσματα τῆς κυψέλης, τὰ πρῶτα ὠὰ ἐκκολάπτονται. Μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἡ βασίλισσα θὰ ἐξακολουθῇ ἀδιακόπως νὰ τίκτῃ ὠὰ.

Γιὰ νὰ παρακολουθήσωμεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὴν ἱστορίαν τῶν μελισσῶν, πρέπει νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐκκόλαψιν ἐνὸς ἐκ τῶν πολλῶν χιλιάδων ὠν. Τὰ ὠὰ τῆς βασιλίσσης ὁμοιάζουν μὲ μικροὺς λευκοὺς σπόρους μὲ μίαν ἀπόχρωσιν πρὸς τὸ κίανον. Τὸ ὠὸν παραμένει ἕως τέσσερας ἡμέρας μέσα εἰς τὸ κυκλικὸν διαμέρισμα, ὅπου τὸ ἀπέθεσεν ἡ βασίλισσα. Τὴν τετάρτην ἢ πέμπτην ἡμέραν ἀναφαίνεται ἓνας μικρὸς σκώληξ, πὺν μέσα εἰς τὸ κελὶ τοῦ εὐρίσκει ἀρκετὴν τροφὴν ἐναποτεθειμένην ἐγκαίρως ἐκεῖ ἀπὸ τὰς μελίσσας τροφούς.

(Ἐπεται Συνέχεια)

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ - ΑΓΓΕΛΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΝΙΚ. ΠΕΡ. ΚΑΡΥΔΗ

Ἀπὸ τὸ καιρὸ ποὺ πέθανε ἡ παπαδιὰ τοῦ παπᾶ Ἀγγέλου, μὲ μιὰ κακιὰ ἀρρώστεια, παρακάλεσε αὐτὸς τὸ δεσπότη, νὰ τὸν στείλῃ παπᾶ στὴν Ἀγία Μόνη. Εἶτε γιατί ἤθελε ν' ἀλλάξῃ τὸ «ἄερο», εἶτε γιὰ νὰ ξεχάσῃ λίγο τὴ παπαδιά του, ποὺ τόσο τὴν ἀγαποῦσε. Τραβήχτηκε λοιπὸν στὸ Μοναστήρι τῆς Ἀγίας Μόνης, ποὺ τότε ἀκόμα ἦταν ἐρημο γιὰτὶ δὲν τὸ ἔνωσε μὲ τὰ χωριά κανέναν δρόμος.

Καὶ ἀπὸ τότε—ἀπ' τὸ καιρὸ ποὺ πέθανε ἡ παπαδιά του—ὁ παπᾶ Ἀγγελοῦ ἦταν παπᾶς στὴν Ἀγία Μόνη.

Τριανταεφτά δόλοκληρα χρόνια, δὲν εἶχε λείψει ποτὲ ἀπὸ τὴ χάρη της. Ποὺ καὶ ποὺ κατέβαινε ὡς τὸ Διακόφτι. Τισπιότερες ὥρες καθόταν πάνω στὰ βράχια καὶ ἀνάπνεε τὸ καθαρὸ αἶρι ποὺ ἔφερνε ἡ θάλασσα, κι' ἀγνάντευε μακρυνά, κατὰ τὸν κάβο Μαλλιᾶ, τὰ βαπόρια ποὺ πηγαινοέρχονταν. Ἐκεῖ καθόταν ὥρες μ' εὐχαρίστησι, καὶ ὅταν ἔπερνε νὰ σκοτεινιάζει πήγαινε στὴν ἐκκλησιά καὶ προσευχιόταν. Καλλιεργοῦσε τὰ περβόλια τοῦ μοναστηριοῦ καὶ ζοῦσε τρώγοντας καμμιὰ φορὰ καὶ κανένα ψάρι ποὺ τοῦδιναν ὅταν κατέβαινε στὸ Διακόφτι.

Ἀλλὰ ἐφ' ὅσον τὰ Χριστούγεννα δὲν θὰ λειτουργοῦσε στὴ χάρι της, γιὰτὶ εἶχε τᾶμμα ἀπὸ καιρὸ νὰ λειτουργήσῃ αὐτὴ τὴ μέρα στὸ ἔξωκκλησι τῆς Ἀγίας Σοφίας, στὸ Μυλοπόταμο. Μιά χρονιά πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἔβλεπε ἕνα καράβι νὰ παραδέρνῃ μὲ τὰ κύματα στὸ κάβο Μαλλιᾶ. Ἡ θάλασσα κι' ὁ ἀέρας τὸ χτυποῦσαν ἀπὸ παντοῦ ἀλύπητα, κι' ἐκεῖνο παρὰδερνε μ' ἐπιμονή. Ὁ παπᾶ Ἀγγελοῦ ποὺ τὸ παρακολοῦθοῦσε καὶ φαντάσθηκε πὼς ἂν πνιγόταν τὸ βαπόρι, θὰ χάνονταν κι' ὅσοι ἦσαν μέσα, παρακαλέστηκε καὶ τάχτηκε στὴν Ἀγία Σοφία—γιόρταζε ἡ χάρη της κείνη τὴ μέρα—νὰ σώσῃ τὸ καράβι κι' ἐκεῖνος νὰ τὴν λειτουργήσῃ Χριστούγεννα. Καὶ τὸ καράβι σώθηκε. Ὁ παπᾶ Ἀγγελοῦ δὲν ἔχασε τὸ τᾶμμα του, κι' αὐτὰ τὰ Χριστούγεννα θὰ πήγαινε..... Ἐκίνησε ἀπὸ τ' ἀπόγεμα τῆς πρὶν μέρας. Μὲ τὸ γαϊδουράκι τοῦ Μοναστηριοῦ ἔκανε ὅλο τὸ δρόμο. Ἐβλεπε ἀπὸ

μακριὰ τὰ λευκὰ σπίτια τῶν χωριῶν, ποὺ χρόνια εἶχε νὰ τὰ ἰδῇ.

Μὲ τὸ σουρούπωμα τῆς μέρας, ἔφτασε στὴ Σκληρὴ. Εἶδε τὰ λίγα σπίτια τῶν Ἀρέων καὶ πρὶν κεῖ τὰ Δόκανα,

Τὰ ἄδυτα τῆς Σπηλιάς τοῦ Μυλοποτάμου

Ἡ τελευταία τῆς αἵθουσας

(ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΕΚΔΟΗΣΙΜΟΝΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ Κ. ΣΠ. ΣΤΑΘΗ)

Κατέβηκε ἀπ' τὸ γαϊδουράκι κι' ἔκανε ὅλο τὸ δρόμο τῆς σκληρῆς μὲ τὰ πόδια· δὲν ἤθελε νὰ παιδέψῃ τὸ γαῖδαρο στὶς κωτῶνες τῆς Σκληρῆς. Ὑστερα ἀπὸ λίγο ἔφτασε στοὺς Ἀρέους. Τὸ χωριὸ ὅλο ἦταν στὴν ἐκκλησιά, καὶ ἡσυχία βασιλευσε παντοῦ. Ἐνας γαῖδαρος—ξεχασμένος στὸ χωράφι—χαιρέτισε τὸ δικό του....

Πῆρε τὸ μονοπάτι πάλι, καὶ εἶδε στὸ φῶς τοῦ ἡλιοῦ ποὺ βασιλευσε κείνη τὴν ὥρα, ν' ἀπλώνονται κάτω, μπροστά του, τὰ σπίτια τοῦ Μυλοποτάμου. Σὲ λίγο ἔφτασε, Ὁ γαῖδαρός του, μονάχος του κατέβηκε στὸ «Καμάρι»—θὰ τὸ ἔξερε φαίνεται ἀπὸ ἄλλη φορὰ—καὶ δροσίστηκε στὸ κρύο καὶ παγωμένο νερὸ τῆς πη-

γῆς. Τὰ πλατάνια μονομούριζαν ἀπὸ τὸ φύσημα τοῦ ἀέρα καὶ τὸ κρύο τῆς νύχτας ἦταν γερό. Ὁ παπ' Ἀγγελοῦ ἔβγαλε ἀπὸ τὸ «στράϊστο» του λίγα σύκα καὶ ἔφαγε, ἤπιε καὶ νερὸ καὶ ξεκίνησε

μὲ τὸ γαϊδουράκι του γιὰ πρὶν κάτω. Εἶδε φῶς σ' ἕνα μέρος· ἦταν καρενεῖο. Ἐκεῖ τοῦ δώσανε πληροφορίες γιὰ ὅ,τι ἤθελε. Τὸν συμβούλεψαν νὰ κατέβῃ στὴ Κάτω Χώρα νὰ κοιμηθῇ σὲ κανέναν τὸ σπίτι, κι' ἀπὸ κεῖ «ταχεῖα ταχτέρουν» νὰ ξεκινήσῃ γιὰ τὴν Ἀγία Σοφία. Πάλι μὲ τὸ γαϊδουράκι ἔφθασε στὴ Κάτω Χώρα κοιμήθηκε σ' ἑνὸς συμπεθέρου του τὸ σπίτι καὶ πρῶτ' ἡμέρᾳ μὲ τὸ παιδί τοῦ συμπεθέρου του ξεκίνησαν γιὰ τὸ ἐκκλησιάκι τῆς Ἀγίας Σοφίας. Πήραν οἱ δύο τους τὸ δρόμο· τὰ πόδια τους μπλέκανε μέσα στ' ἀγκάθια καὶ τὰ σκίνα. Σὲ λίγο φάνηκε ἡ θάλασσα· προχώρησαν πολὺ ὅλο καὶ βλέποντάς την—Τὴν φτάνεις παπᾶ τὴ πέτρα στὴ θάλασσα; Ρώτησε τὸ παιδί.

Ὁ παπᾶς ἀντὶ ν' ἀπαντήσῃ ἀρκέσθηκε νὰ γελάσῃ. Καὶ τὸ παιδί γιὰ νὰ τοῦ δείξῃ ὅτι μπορεῖ, πέταξε μιὰ πέτρα πού, βέβαια, δὲν ἔφτασε στὴ θάλασσα. Φτιάσανε τέλος στὸ ἐκκλησιάκι. Τὸ παιδί ἔκανε κάθοντα κι' ἔφτιασε τὸ θυμιατό. Ὁ παπᾶς ἀνάψε τὰ καντήλια. Λειτουργήσῃ, προσευχήθηκε εὐχαρίστησε τὴ χάρη της... Ὑστερα ἀποφασίσαν κι' οἱ δύο νὰ μπουνε μέσα στὴ σπηλιά τῆς ἐκκλησίας. Μὲ δύο κεριά ἀναμένα προχώρησαν μέσα. Ὁ παπᾶς θαύμαζε τοὺς

σταλακτῆτες, ἔβλεπε τὶς ὁμορφιές τους, κι' ὅλο προχωροῦσε καὶ πρὶν μέσα. Θελήσανε ὅμως καὶ νὰ γυρίσουν, ἀλλὰ ὁ δρόμος δὲν ἦταν πρὶν εὐχολος. Πῆγαν ἀπ' ἐδῶ πῆγαν ἀπ' ἐκεῖ δὲν βρήκανε τὴν ἔξοδο, καὶ ὁ παπᾶς τὰ χρειάστηκε καὶ τὸ παιδί τὸ ἴδιο. Σὲ λίγο θὰ σβήνανε καὶ τὰ κεριά, καὶ τότε; Καὶ ποὺ ἄρχιζαν νὰ πεινοῦν, τί θὰ γινότανε;

Ὁ παπᾶς σκέφθηκε, καὶ εἶπε καὶ στὸ παιδί τοῦ συμπεθέρου του, πὼς αὐτὸ ἦταν τὸ τυχερό τους: νὰ πεθάνουνε κεῖ μέσα ἀπὸ τὴν πείνα...

Ὁ πατέρα ὅμως τοῦ παιδιοῦ σ' ἔειπε καὶ ἀργοῦσαν τρώμαξε, κι' ἔβαλε τὸ κακὸ στὸ νοῦ του. Καὶ μαζὶ μὲ δύο -

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΡΩΣΣΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Η ΦΩΤΙΑ

ΤΟΥ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΥ ΚΑΤΑΕΦ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ ΜΑΡ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου Σελ. 13]

Ἐνα γαλάζιο ἀγέρι τριγυρνοῦσε στὸ νεκροταφεῖο. Οἱ νεκροθάφτες κατεβάσανε τὴ κίτσα κορμασμένη σὲ πετσέτες. Βάλανε στὸ χέρι τοῦ Ἑρσκὶν μιὰ χοῦφτα παγωμένο χῶμα. Τὸ ἔριξε στὸ καπάκι τῆς κάσας, ἄκουσε ἕναν κρότο ποῦ ἀντηχοῦσε, γύρισε καὶ δάγκωσε μ' ὅλη τὴ δύναμή του τὸ ξανθὸ μουστάκι του ποῦχε φυτρώσει τὶς τελευταῖες κεῖνες μέρες. Οἱ ἐργάτες τὶς τελευταῖες κεῖνες μέρες. Οἱ ἐργάτες φτύσανε στὶς χοῦφτες τους κι' ἀρπάξανε τὶς σκαπάνες τους. Ὁ Ἑρσκὶν ξαναπλησίασε τὸν τάφο κύτταξε μὲ τ' ἀδάκρυστα μάτια του κι' ἔφυγε.

Ἐννοιωθε τὶς δυνάμεις του νὰ τὸν ἐγκαταλείπουν. Περιπατοῦσε μηχανικὰ σέρνοντας μὲ κόπο τὰ πόδια του, ἔρημος καὶ σὰν πεθαμένος. Ὅλα τὰ αἰσθήματα φαινόταντο σβησμένα μέσα του. Πήγαινε ἀπ' τὴ πόλη σὰν κανένας σεληνισμένος, δίχως τίποτα ν' ἀκούη καὶ νὰ βλέπῃ γύρω του.

Εἶχε πολὺ ἀγαπήσει τὴ γυναῖκα του ποῦ δὲν ἦτανε παρὰ δεκαεννιά χρόνων. Ἦτανε δεκαεφτά ὅταν γνωριστήκανε. Ζήσανε μαζὺ δυὸ χρόνια εὐτυχισμένα 1920 ἕως 1922. Γι' αὐτὸν ἔφυγε δίχως νὰ διατάξῃ ἀπὸ μιὰν οἰκογένεια εὐγενῶν ποῦ δὲν μποροῦσε νὰ δεχθῇ τὴν ἐκλογὴ τῆς πιδ μικρῆς κόρης κι' ἄφησε τὸ σπῆτι της. Μεγαλωμένη σ' ὅλα τὰ καλὰ, λίγο ἀφελῆς, περιποιημένη κι' ὠμορφη, ἀκούλουθουσε τὸν ἄνδρα της παντοῦ κι' εὐχαριστιότανε μετριόφρονα ἀπ' τὴ δραστηρία καὶ σοβαρὴ ὑπαρξὴ του, ἴσως τὶς πιδ πολλές φορὲς πολὺ σοβαρὴ γιὰ τὴν ἀνατρεῖς ἄλλους, ποῦ ἤξεραν τὸ δρόμο, καὶ ἐφωδιασμένοι μὲ κερὰ καὶ σπάγγους πῆγαν στὴν Ἀγία Σοφία.

Ὑστερα ἀπὸ πολλὰ τοὺς βροῖχαν νὰ κάθονται περιμένοντας τὸ θάνατο. Ὁ παπᾶ Ἀγγελοῦ δὲν τῶλπιζε ποτὲ πῶς θὰ τοὺς βροῦν...

Ἐκίνησαν ὅλοι μαζὶ, κι' ἔφτασαν στὴ Κάτω Χώρα ὅπου μαζὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς περίμενε μὲ ἀγωνία κι' ὁ γαῖδαρος τοῦ παπᾶ, δεμένος στὴ πόρτα τοῦ κάστρου.

Ὁ παπᾶς ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο — Μυλοπόταμο, Ἀρέοι, Σκληρὴ — ἔφτασε στὸ μοναστήρι τῆς Ἀγίας Μόνης. Καὶ ἀπὸ κεῖνα τὰ Χριστούγεννα δὲν ἔφυγε ποτὲ τοῦ ἀπὸ τὴ χάρη της.

Ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἔμεινε καὶ ἀγγάντευε τὰ βαπόρια ποῦ πηγαινοέρχονταν στὸ Κάβο Μαλλιὰ, ἀλλὰ ποτὲ πιδ δὲν τάχτηκε γιὰ κανένα...

ΝΙΚΟΣ ΠΕΡ. ΚΑΡΥΔΗΣ

τροφὴ καὶ τὶς συνήθειες τῆς νέας γυναῖκας. Ἐν τούτοις δὲν παραπονιότανε ποτὲ κι' ἤξερε νὰ ὑποτάσσεται στὴν ἀνάγκη. Ἐξ ἄλλου, διέφερε ἀπ' αὐτὲς τὶς ἀνδρογυναῖκες συναδέλφισσες τῶν κομμουνιστῶν ποῦ στὸ διάστημα τῶν ἐκστρατειῶν φορούσανε ροῦχα ἀνδρικά, ἀνεβαίνανε στὸ ἄλλο, λαβαίνανε μέρος στοὺς πολέμους καὶ τὸν καιρὸ τῆς εἰρήνης συχνάξανε στοὺς συλλόγους, ψηφίζανε, ἀπασχολοῦσανε ἐνδιαφέρουσες ὑπηρεσίες κι' ἦταν μέλη τοῦ κόμματος. Ἡ Κάτια εἶχε ἀπαρνηθῇ τὴν οἰκογένειά της, τὶς συνήθειές της, τὸ σπῆτι της, τὴ θρησκεία καὶ τὰ ἔξα ἀναπληρώσει μὲ τὴν ἀγάπη. Ἐμεινε μιὰ θελκτικὴ γυναῖκα, ἐξωφρεμένη μὲ τὸν ἄνδρα της ποῦ ζοῦσε ἀπ' τὴν ἀγάπη καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη. Ταξιδεύανε πολὺ μαζὺ κι' ἐπὶ τέλους φθάσανε σ' αὐτὴ τὴ πόλη. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος εἶχε τελειώσει. Ὁ Ἑρσκὶν ἀναδείχτηκε στὸ τμήμα τῆς προπαγάνδας τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τοῦ κόμματος γιὰ νὰ διευθύνῃ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς θρησκείας. Αὐτὸ ἀνταποκρινότανε θανατοῖσι στὶς κλίσεις του καὶ τὶς ἱκανότητές του.

Ἄλλοτε εἶχε κάνει σημαντικὲς σπουδὲς στὴν ἐκκλησιαστικὴ Ἀκαδημία. Μπασμένος σὲ ὅλες τὶς πανουργίες τῆς διαλεκτικῆς τῆς ἐκκλησίας, γνωρίζοντας λεπτομερῶς ὅλη τὴν ἱστορία τῆς θρησκευτικῆς λατρείας, προικισμένος μ' ἕνα μυαλὸ δυνατὸ κι' ἀρνητικὸ τοῦ γεννημένου ἄθεου. Ὁ Ἑρσκὶν ἦταν ἀποχωρισμένος ἀποφασιστικὰ καὶ γιὰ πάντα ἀπ' τὴ θρησκεία. Ἡ ἐπανάστασις ποῦ ἦρθε τὴν ὥρα αὐτὴ ἔκανε ἕναν ἐπαναστάτη. Μετὰ τὸν Ὀκτώβρη γράφτηκε στὸ μπολσεβικικὸ κόμμα κι' ἔγινε παλαίστης θερμὸς κι' ἐξυπηρετικὸς.

Μιὰ δουλειὰ πεισματάρικη καὶ σημαντικὴ, περίμενε τὸν Ἑρσκὶν σ' αὐτὴ τὴ μεγάλη νότια πόλη, ποῦταν τριγυρισμένη μὲ μοναστήρια καὶ ποῦ ἦταν τὸ θρησκευτικὸ κέντρον πολλῶν κυβερνήσεων. Δόθηκε σ' αὐτὴ μ' ἕνα πάθος ἀκράτητο. Τὰ συγγράμματά του καθαρὰ ἀντικληρικὰ, γραμμένα σ' ἕνα ὕψος λίγο χρωματισμένο, δὲν ἐξασκούσανε μεγάλη ἐπιρροὴ στοὺς χωρικοὺς. Αὐτὸ ἔκανε τὸν Ἑρσκὶν τὸν κυριώτερο ἐχθρὸ τῆς ἐκκλησίας. Οἱ παπᾶδες βγάζανε ἀπ' τοὺς ἀμβονὲς τους λόγους ἐναντίον του, τὸν τάζανε στὸ ἀνάθεμα. Οἱ γρηῆς τὸν θεωροῦσαν ἀντίχριστο. Πολὺ γρήγορα γίνθηκε ἐνδοξος.

Ὁλος ὁ κόσμος τὸν ἤξερε. Οἱ ἀντιφαιτικὲς ἐνώσεις ὅπου ὁ Ἑρσκὶν συναγωνιζότανε ὁμηρικὰ μὲ τοὺς παπᾶδες ἐπισύρανε ἀκροατήριον πολυάριθμο. Συνηθισμένος στὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ἐχθρας καὶ

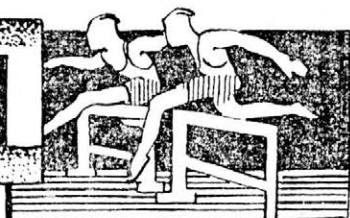
τῆς καταφρόνιας ὁ Ἑρσκὶν μετέδιδε μ' ἕνα ἴφος ὑπερβολικὰ ἥρεμο καὶ μάλιστα φλεγματικὸ, τοὺς καλοσυνταγμένους δεινούς λόγους του, γεμάτους ἐξυπνοῦς ἐμπαιγμοὺς καὶ μὲ μιὰ βεθεῖα γνώση τοῦ κειμένου. Δὲν ἦταν καλὸς ῥήτορας. Εἶχε μιὰ ψηλὴ φωνὴ καὶ τραίλιζε λιγάκι, μὰ δὲν μπερδευότανε ποτὲ. Μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες, καπελομένος μὲ τὸν γούνινο ἀσπρο σκούφο του, περιπλανιότανε πάνω στὸ δρόμο σὰν σ' ἕνα τέλμα, ἀπλώνοντας μὲ προσφύλαξη πάνω στὰ ἀόρατα ὑψώματα τὰ μεγάλα του πόδια μὲ τὶς ψηλὲς μπότες. Μελετοῦσε προσεχτικὰ τὰ πρόσωπα μὲ τὰ μεγάλα του μάτια, παρατηροῦσε τὰ πιδ μικρὰ σημάδια δυσανεξίας ἢ ἐπιδοκιμασίας, ἀνταπαντοῦσε στὸ λεπτὸ σ' ὅλες τὶς παρατηρήσεις τῶν ἀκροατῶν ἔτσι σὰν περαστικὰ πάνω ἀπ' τὸν ὁμο, μὲ μιὰν ἀπάντησι σωστὴ καὶ γρήγορη. Ἦτανε δύσκολο νὰ τὸν ἀποστομώσουνε. Ἀπαντοῦσε σ' ἕνα κείμενο ἀπ' ἄλλο ἀπότομα, μὲ μιὰ λέξη φαρμακερὴ, ποῦ ὑποχρέωνε συχνὰ τοὺς ἀντιπάλους του νὰ γελᾶνε δίχως νὰ τὸ θέλουνε. Ἐβγαίνει νικητὴς ἀπ' τὶς πιδ πεισματάρικες φιλονικίες, χωρὶς τὸν πασαμικρὸ κόπο. Μόνο σὰν γύριζε στὸ σπῆτι ὁ Ἑρσκὶν, τρώγοντας ἀπληστα τὸ ξαναζεσταμένο ἀπ' τὴ γυναῖκα του φαί, σκούπιζε τὸ καταῦδρομένο πρόσωπό του κι' ἀναπνέοντας βαθεῖα ἔκλεινε τὰ κοκκινισμένα βλέφαρά του, μ' ἕνα χαμόγελο ἐξουσιαστικῆς. Ἡ Κάτια ταχτοποιοῦσε τὸ τραπέζι κι' ἔδενε τὰ μαλλιὰ της γιὰ τὴν νύχτα. Αὐτὸς μὲ τὸ γιακά ἐξοκμπωτο, περπατοῦσε μὲ μεγάλα βήματα καὶ διηγότανε μὲ ἔξαψη τὶς συζητήσεις ποῦ θὰ ἔκανε. Ἡ Κάτια χτενίζονταν, ἔβαζε στὸ κεφάλι της μιὰ σκούφια γιὰ νὰ μὴ γαργαλή τὸν ἄνδρα της στὸν ὕπνο καὶ ξαπλωνότανε στὸ κρεβάτι. Ὁ Ἑρσκὶν τὴ σκέπαζε μὲ τὴν κουβέρτα προσεχτικὰ κι' ἔριχνε τὸ γούνινο χιτῶνι του στὰ πόδια της. Ὑστερα καθότανε μπρὸς στὸ τραπέζι κι' ἄρχιζε νὰ γράφῃ τὸ σύγραμμά του προσπαθώντας νὰ μὴ κἀνὴ θόρυβο μὲ τὴν καρέκλα καὶ νὰ μὴ βαριανασαίῃ, ἀπὸ φόβο μὴ ἐμπνήσῃ τὴν Κάτια. Ἐν τούτοις αὐτὴ δὲν κοιμότανε. Ξάγρυπνη καὶ ζεστή, ἐκουραζότανε, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα κάτω ἀπ' τὸ ρόδινο μίγουλὸ της, μὲ τὰ μάτια μισάνοιχτα καὶ κυττοῦσε ἀνάμεσα ἀπ' τὰ ματοτσίνουρά της τὴν κυρτωμένη ράχη τοῦ συζύγου της, τὸ χέρι του ποῦ μετατοπιζότανε, τὸ πράσινο ἄμπα-ζοῦρ, περιμένοντας καρτερικὰ νὰ τελειώσῃ γιὰ νὰ πάῃ νὰ πλαγιάσῃ.

Τώρα εἶναι πεθαμένη.

("Ἐπτα Συνέχεια")

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Αισθάνομαι ιδιαιτέρως χαράν διότι μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία ν' ἀπευθυνθῶ διὰ τοῦ ἀξιολόγου τούτου περιοδικοῦ εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν νεολαίαν καὶ νὰ ἀναπτύξω ἐν ὀλίγοις τὰ πλεονεκτήματα ἐνὸς ἐκ τῶν μᾶλλον διαδεδομένων ἀθλημάτων ἐν Ἑλλάδι ὡς εἶναι σήμερον τὸ ἄθλημα τοῦ ποδοσφαίρου.

Εἶναι πολλοὶ οἱ γράψαντες καὶ οἱ δι' ἐπισήμων ἐνεργειῶν καταπολεμήσαντες τὸ ἀγώνισμα τοῦ ποδοσφαίρου καὶ μάλιστα ὅταν τοῦτο εὐρίσκετο ἀκόμη ἐν τῇ γενέσει του, ἀλλὰ ὅμως λόγῳ τῶν καταφανῶν πλεονεκτημάτων του ἐπεκράτησε τῶν ἄλλων ἀγωνισμάτων καὶ κατέκτησε δικαίως ἄλλως τε, τὰς συμπαιθείας ὁλοκλήρου τῆς φιλάθλου κοινωνίας. Τὸ ἀγώνισμα τοῦ ποδοσφαίρου ἐκτὸς τοῦ διαπορουσιάζει τὸ πλεονέκτημα νὰ παρουσιάζῃ κατ' ἀναλογίαν ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὴν δεξιότητα καὶ ἐτοιμότητα τοῦ ἀγωνιζομένου, στηρίζεται καὶ ἐπὶ βάσεων αἰνίτες ὅχι μόνον τὸ καθαρὸς ἀγώνισμα ἔχουσι ὡς ἀποτέλεσμα ἐὰν τηρηθῶσι νὰ παραγάγῃσι ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τοῦτο ἀθλητὰς ὠφελοῦσι.

Ἡ ἀλληλεγγύη κατὰ πρῶτον λόγον, καὶ ἡ πειθαρχία μετέπειτα εἶναι αἱ βάσεις ἐφ' ὧν ἐρείδεται τὸ ἄθλημα τοῦ ποδοσφαίρου. Βάσεις αἰνίτες τὸν γενικὸν ἀθλητισμὸν ἐξυπηρετοῦσι ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνίαν, ἀπὸ πάσης ἀτόμους διδάσκουσι. Εἰς τὸ ποδόσφαιρον μόνον, ὡς τὸ πλέον ὁμαδικὸν ἀγώνισμα, ἀναπτύσσεται καὶ διδάσκεται ἡ ἀλληλεγγύη. Ἐν τῷ ἄθλημα τοῦ ποδοσφαίρου καταφαίνεται ἡ ἀθλητικὴ πειθαρχία. Ὁ ἀσχολούμενος μὲ τὸ ποδόσφαιρον πρέπει νὰ γνωρίζῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι ὁ ἀτομικὸς ἐγωϊσμὸς καταπίπτει. Ὅτι θετικὸν τι ἀποτέλεσμα θὰ ἐπιτευχθῇ τότε μόνον ἂν συνδεθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν συναθλητῶν του, ἂν ὅλοι μαζὺ ἀποτελέσωσι ἐν ὅλῳ μίαν ἄλυσσον.

Συνέπεια τῶν ἀρχῶν τούτων εἶναι νὰ ἐμφανίζηται τὸ ἀγώνισμα τοῦ ποδοσφαίρου πλεονεκτοῦν τῶν ἄλλων ἀγωνισμάτων. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ καθαροῦς ὑγιεινῆς ἀπόψεως ἐὰν ἐξετασθῇ τὸ ποδόσφαιρον καὶ πάλιν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι τοῦτο ὑπερτερεῖ τῶν ἄλλων ἀθλημάτων. Εἶναι οὕτω πῶς διασκευασμένον ὥστε νὰ θέτῃ μὲν ἐν διαρκῇ σχεδὸν κινήσει τοὺς ἀγωνιζομένους καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν

τοῦ ἀγωνίσματος ἀθλητὰς, ἀλλ' οὐδέποτε ὅμως νὰ ἀπαιτῇ τὸ ἅπαντον τῶν δυνάμεων ἀλλὰ τὴν μετὰ μεθοδικότητος κατανάλωσιν αὐτῶν.

Ἐκτὸς τῶν ἐλαφρῶν τυχαίων κτυπημάτων, ἅτινα δὲν δύνανται βεβαίως νὰ ἐπηρεάσωσι τὸ ἀγώνισμα, οὐδὲν ἕτερον ἐπιβλαβὲς παρουσιάζει. Εἶναι δὲ ὁμολογημένον, ὅτι ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν ἀγώνισμα διὰ τὴν σωματικὴν διάπλασιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐφήβων.

Ἡμεῖς διδασκόντες ἐκ τῆς πολυειδοῦς ἀπασχολήσεως μὲ τὸ ἀγώνισμα τοῦ ποδοσφαίρου, συνιστῶμεν εἰς τοὺς νέους τῶν Κυθέρων ὅπως φροντίσωσιν τὴν ἐν τῇ πόλει τῶν ἀνάδειξιν τοῦ ὁραίου αὐτοῦ ἀγωνίσματος, τηροῦντες ὅμως καὶ τὰς ἀπαραιτήτους ἀρχὰς αὐτοῦ, ἵνα οὕτω ἀποβῇ ὠφέλιμον καὶ εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν διὰ τῆς δημιουργίας φιλάθλου κοινωνίας.

Γ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Τ. ΑΡΧΗΓΟΣ "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ", ΠΕΙΡΑΙΕΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Σπ. Στάθην Γυμνασιάρχην Χώραν Κυθήρων φωτογραφία ἐλήφθησαν.

κ. Ἰω. Πετρόχειλον Καθηγητὴν Φυσικῶν Χώραν Κύθηρα: Ἀθροῦν Σας ἐλήφθη καὶ δημοσιεύεται. Εὐχαριστοῦμεν διὰ προσγενομένην ἡμῖν τιμὴν ἐλπίζοντες εἰς διηνεκὴ μέλλουσαν συνεργασίαν.

κ. Εὐστ. Κατσούλην ἀπόστρατον ἀξιωματικὸν Π. Ν. Ναύσταθμον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ εἰλικρινῆ σας συγχαρητήρια καὶ τὰ καλὰ Σας λόγια.

κ. Νικόλαον Καρύδην Ἀθήνας, διηγημὰ Σας ἐλήφθη καὶ δημοσιεύεται. Εὐχαριστοῦμεν εἰλικρινῶς διὰ συνεργασίαν Σας, ἐλπίζοντες ὅτι εἰς τὸ μέλλον θέλετε μᾶς παρουσιάσει καλλίτερα.

κ. Ν. Χαρισιάδην Λιευθυντὴν Τραπεζῆς Ἀθηνῶν Πύλου, Συνδρομὴ Σας ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.

κ. Παν. Τζωρτζόπουλον παντοπώλην Καραβά Κυθήρων, εὐχαριστοῦμεν

διὰ τὴν προθυμίαν Σας ὡς πρὸς τὴν αὐτόθι ἀναπροσωπείαν τοῦ «Κυθ. Κήρυκος» ταχυδρομικῶς ἀπεστείλαμεν ἐπ' ὀνόματι Σας τεύχη, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπιστολήν. Ἀναμένομεν ἀνταπόκρισιν Σας διὰ προσεχῆς φύλλον.

κ. Θεόδ. Ἀρώνην Χώραν. Ἐπιστολή Σας καὶ κατάλογος συνδρομητῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας Σας ἐπικροτοῦντες ἀπολύτως τὰς μέχρι σήμερον τοιαύτας.

κ. Χριστόφ. Κρίθαρην Ἀλεξάνδρειαν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλὰ Σας λόγια. Εὐχαρίστως θὰ δεχθῶμεν συνεργασίαν Σας.

κ. Γ. Σ. Κ. Λιήγημὰ Σας ἐλήφθη. Ἐλλείπει χώρου, θέλομεν δημοσιεύσει τοῦτο εἰς τὸ προσεχῆς φύλλον.

κ. Παν. Μεγαλοοικονόμον Ποταμὸν Κυθήρων: Ἡ ἐλασιοπαραγωγή καὶ ἡ κρίσις ἐν Κυθήροις ἐλλείπει χώρου θὰ δημοσιευθῶν εἰς προσεχῆς φύλλον.

—Ὁ μᾶλλον ἀξιοθαύμαστος ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἰς τὰς δυστυχίας δὲν χάνει τὸ θάρρος.

—Ἡ τιμὴ φέρει χρυσὸν ἀλλ' ὁ χρυσὸς δὲν φέρει τιμὴν.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑ

Ὁ Πρόεδρος κοινότητος Καραβά κ. Ἀριστ. Διακόπουλος, διὰ γενικῆς προσκήσεως πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου ἐκάλεσεν αὐτοὺς ὅπως ἐκλέξωσιν κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου συμπολίτου Δημ. Πατρικίου, δύο πρόσωπα ἐκ Καραβιτῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀναγραφομένου ἐν τῇ διαθήκῃ ὑπὲρ τῆς Κοινότητος, ἐξελέγησαν δὲ παμψηφεὶ οἱ κ. κ. Θεόδ. Κατράκης δικηγόρος καὶ Π. Ν. Κορωνάιος κτηματίας οἱ ὁποῖοι μετὰ τῶν μελῶν τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου θὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς διαθήκης

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΡΙΣΤ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ 3^{ΟΝ} ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ

“ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΚΗΡΥΚΟΣ,”

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ

ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΝ